

A MAI NŐI DIVAT EROTIKÁJA

ÍRTA

R E M E T E E T A

MESTER SÁNDOR RAJZAIVAL

BUDAPEST, 1938.
„ANONYMUS” KIADÁS

EROS
KÖNYVEK
I.

Copyright by „Anonymus”
Budapest.
Minden jogot fenntart a kiadó.

A könyvért írója, a kiadásért dr. B. Fábry Mária felel.
Nyomatott a Rábaközi Nyomdában, Sopron.

Előszó !

Az „Eros könyvek” célja a finom erotikának és a nemes szerelemnek irodalmi érvényre juttatása. Művészi könyveket adunk ki, hogy az ízlési finomítsuk és megszüntessük azt a durvaságot, amely ezen a téren ma sokszor uralkodik.

Bízunk benne, hogy olvasóink hasonló szempontokat keresnek kiadványainkban és reméljük, hogy nemes gyönyörködtetést és tanulságot szerezve, pártfogásukba és szeretetükbe fogadják könyveinket.

A k i a d ó .

Az erotika szó, mint összefoglaló elnevezés, mindazokra a dolgokra vonatkozik, amelyek a szerelmi gyönyörködést és gyönyörködtetést célozzák. Sokan az érzéki élvezet hajhászásának kifinomult formáját nevezik erotikának. Természetesen nem lehet éles határt vonni, hogy Ahol kezdődik az erotika és hol a pornográfia, de a kifinomult érzékű, művelt ember a kettő között mindig meg tudja vonni a határt. Az erotika. hol tudatalatti, hol tudatos módon ősidők óta kísértett az emberek között. Az erotika korbácsolta föl a szenvedélyeket és ösztönözte a férfit fölbecsülhetetlen értékű művészi és tudományos alkotásokra. Az erotika volt sokszor az ihlet, amely a szenvedélyt kzóvá tette és ezáltal a férfi lelkét alkotásokra inspirálta. Azonban nemcsak a szobrászatban, festészetben, zenében van erotika, hanem az élet számos megnyilvánulásában is és talán a legnagyobb mértékben a minden korok divatjában. A divat minden korra jellemző módon rányomja bélyegét, erkölcsi felfogását. Sokan vitatják, hogy a divatot a kereskedők, a divatművészek csinálják kereseti lehetőség szempontjából, vagy hogy a higiénia követelt egészségesebb divatot. Erre a kétségtelen szempont-ra majd az alábbiak során ki is fogok térni. De

természetes az is, hogy azok, akik a divat különböző hullámzásai mellett úgy mennek el, mint az élet mindennapisága mellett: közönyösen, fásultan, azok nem látják meg benne sem lelkét, sem erotikáját, de azok, akik foglalkoznak vele, akiket érdekel, azok ismerik, tudják és meg fogják érteni az alábbiakban felsorakoztatott problémákat.

Kezdjük mindjárt azon, hogy az örök Éva, a Nő, miért öltözködik, miért és milyen lelki szükségből teremtette meg a divatot? Nem a higiénia vezette rá, mert sokszor bizony a divat egyáltalán nem volt higiénikus, sem pedig azért, hogy a szegény férfiaknak több tiadása legyen. Nem! A hideg elleni védekezéstől eltekintve, egyszerűen azért, hogy a dhatos öltözködéssel jobban érvényre juttathassa női mivoltát, idomai kidomborításával magára vonja a férfi figyelmét, fölkeltse az érdeklődést maga iránt, szóval, hogy sexappeal-je nagyobb legyen. Mert a férfi, jóllehet sokszor nem tudja megindokolni, hogy egy nőn mi tetszik, de minden szokatlan momentum fölkelti érdeklődését, foglalkoztatja fantáziáját és az erotika ingerével hat. Nagy tévedés azt gondolni, hogy csak a meztelenségben van erotika, mert egy jó szabású ruha, szép selyem harisnya, egy divatos magas sarkú cipő, sokkal erotikusabb, mint a merő és nyílt meztelenség. Sokat sejtetni a ruha redői alatt, kidomborítani minden kis idomot, minden vonalat, nagyobb hatású, mintha a női test nagy felületei szabadon. Természetes, hogy a meztelenség az ero-

tikus ingerek fokozását célozva, könnyebben is válik pornográfiává, mint a divaterotika.

Ezen a téren már a régi görögök, majd a rómaiak szabadon lehulló redőjű ruháiban is sok igazi, tisztavonalú erotikát találunk. A ránk esése, felkapcsolása, összetűzdelése mindenki egyéniségének megfelelő és testi előnyei kidomborítására alkalmas módon volt elrendezve. Minden görög kultúrkörben élő nő igyekezett úgy elrendezni ruhája redőzetét, hogy legjobban kidomborítsa, érvényre juttassa, kívánatosá tegye nőiességét, rejtett női bájait. A ruha maga többnyire szoroson zárta körül a nyakat, kiemelte az arc és fej körvonalait, ami még jobban- kíváncsivá tette a férfit és izgatóbbá a nőt. A hajviselet szabadon hagyta a sima homlokot és az arcot, koszorúként övezte körül a fejet és a nyak lágy vonala jobban érvényesült.

Minden földi dolgok között talán a divat van a változásoknak legjobban alávetve. Nem célom, hogy a történeti fejlődést vázoljam, miként tértek át hosszas, évszázados próbálkozások után a szabadmozgású görög, római ruhákról a darázsderékra és ezzel kapcsolatban a fűzőkre. Talán sokan azt hiszik, hogy a fűző pusztán hiúság kérdése volt még a múlt század nőinél is. Ne gondoljuk ezt, mert itt még jobban érvényesül az erotika fölkeltésére irányuló törekvés, mint bárhol. Sokan ezt olvasva, csóválják tán a fejüket, de ha a dolgok mélyére nézünk, igazat fognak adni. Amikor a nők rátértek a fűzők viselésére, egyrészt az

vezette őket, hogy kívánatos alakot adjanak testüknek. Ahol túl erős volt a test, ott igyekeztek befűzni, ahol pedig túl sovány volt, ott igyekeztek a fűző alatt a hiányokat mesterségesen kipótolni. Így jött létre a kor elképzelése szerint a tökéletes női alak, amely magára vonva a férfiak figyelmét, tetszést aratott. Hogy mást ne mondjunk, a fűző a keblek kerekdedségét és érett nőies kidomborodását is elősegítette. Ezzel kapcsolatban a másik cél az volt, hogy a férfi ne érezze a női test melegét, hanem az mintegy koncentráltan titkos valamilyen tünve fel, még jobban izgassa és fölkeltse kíváncsiságát, hogy mit takar a fűző, milyen idomokat rejt el a kíváncsi férfiszemek előtt. A púderos fehér parókák alól még csak egy tincs valódi haj sem kandikált ki, a rózsás ülecskéből szinte semmi sem volt látható. A ruhák mély kivágása a vállakat szabadon hagyta és csak a mell fölött takarták le valamivel a női bájakat. Sokan talán itt vélik a kor divatjának erotikáját kicsúcsosodni, pedig éppen itt nem találjuk azt, mert a teljesen szabadon hagyott, látható vállak csak másodsorban izgatták a férfit, mert inkább csak útmutató gyanánt szolgáltak az eltakart bájok felé. Nem a meztelenség érdekelte a férfit, hanem az, amerre a meztelenség mutatott és ami fedve volt. A derék maga háromszögben végződött és nyílként jelezte az élvezetek forrását. A derék háromszögének hosszától is nagyban függött a ruha erotikája. Minél hosszabban jött a szög, annál közelebb mutatott a vá-

gyak teljessége felé. Az abroncsos szoknyák csípőlengetése, minden lépésnél másképen ringó derék, más és más érzelmeket, az erotikának más és más fajtát és intenzitását váltotta ki. A földet seprő hosszú szoknyák ha néha meglebbentek és láthatóvá vált egy-egy apró lábacska, egyszerre a boka lett az útmutató: a férfiak érdeklődése mindjárt efelé fordult és menten elfeledkeztek a teljesen meztelen vállakról. A barokk és rokokó korban kezdték el például a fekete szépségtapaszkok alkalmazását. A parókás fehér hajú, rózsás arcon ezek az apró kis fekete legyecskék különleges pikánságot kölcsönöztek viselőjüknek, növelték a sexappeal-jét, erotikus vonásait erősebben domborították ki. Erre talán soha senki sem gondolt, még talán maguk a férfiak sem, csak azt tudták, hogy van valami a nőben, ami vonzó, ami erotikus, ami korbácsolja a vágyakat, de hogy mi, arra tudatosan nem jöttek rá. Csak kevesen tudtak az igazságra eszmélni, de tudták élni és lelkeségük részévé tenni.

*

XX. modern kor embere az erotika terén is egészen mást kíván, mert más a légkör is, ami körülveszi. Ma már nem oly erotikus egy ki-villanó boka, mikor egész térden felül láthatók a női lábak és a meztelen vállak is elvesztették régi varázsukat. A XX. század nője ezt tudja és éppen ezért igyekszik is a legtökéletesebben kihasználni a kor előnyét, hogy nem szépségével, hanem a kozmetika technikai eszközeivel,

a hajviselet és a ruha erotikájával vonja magára a férfi figyelmét és érvényre juttassa úgynevezett sexappeal-jét. A mai nő legyen bár olyan szép és tökéletes, mint maga a méloszi Afrodité, ha nem öltözködik egyéniségének megfelelően, senki figyelmét föl nem kelti, sőt közönyt vált ki, vagy nevetség tárgyává lesz. Pia azonban nem is tökéletes szépség, de gondos választékosággal öltözködik, a férfi megfordul utána az utcán, mert valami megmagyarázhatatlan varázs sugárzik belőle, ami megragadja és leköti érdeklődését és érzékeit. Sokan vannak a mai hölgyek között, akik teljes mértékben hódolnak a divatnak és nem tudják férfiismerőseiknek megbocsájtani, hogy nem veszik észre divatos ruhájukat, kalapjukat, harisnyájukat, cipőjüket: egész lényüket. Nem is szabad érte megharagudniuk, mert ami divatos, az még nem mindenki egyéniségének megfelelő és következésképen nem mindenkit tesz kívánatosá. A nő ne csak a divatot kövesse, hanem a divat keretén belül igyekezzék kihasználni a saját egyéniségének legjobban megfelelőt, azt, ami emeli sexappeal-jét, kívánatosá és vonzóvá teszi egész lényét a férfi szemében, egyszóval mindazt, ami erotikussá hangolja megjelenését.

Nézzük meg most, hogy mi az, ami a mai divatban erotikus. És látni fogjuk, hogy nincsen a múltó 1938. és az eljövendő 1939. év divatjának olyan ága, ahol erotikát ne találunk.

Vegyük talán tárgyalásunk során elsőnek a hajviseletet, mert ez is alá van vetve a divatnak. A régiek szemében a nő legszebb ékessége a hosszú haj volt, de ez a modern élet követelményeinek nem felelt meg, mert nem volt praktikus. Gondozása sok bajjal és fáradtsággal járt, s mégsem tudtak mit kezdeni vele, mert legtöbbször csak kontyba tűzték. Nem is lehetett mindig alkalomszerűen változtatni rajta, mert sok időt vett igénybe és mégsem vezetett célhoz: nem volt mindig újszerű. A háború utáni idők hangulatában a nők a teljesen rövid, férfias hajviselethez fordultak, részben azért, hogy kényelmesebb legyen. Azonban ezzel a hajviselettel a nő elvesztette arcának finom nőies vonását, az arcél erősen kiélesedett és férfiasá lett. De a rövid hajnál már akkor sem csak a kényelmi szempont vezette a nőket, hanem a kor ízlésének megfelelő tetszenivágyás is, ami főként azért követelt rövid haját, hogy a nők egyéniségüknek megfelelően tudjanak fésülni. A mostani hajviselet, ami se rövid, se hosszú, ebből a szempontból a legalkalmasabb. Mindenki ki képes választani a neki legjobban megfelelő hajviseletet, ami arcához és egyéniségéhez illik. Kerek archoz nagyhullámú, hátul a fül mögött apró csigákban végződő hajviselet illik. Ez a viselet az arcél erotikáját nagyszerűen érvényre juttatja: a homlok teljesen szabadon marad és a fül rózsás cimpája kacéran kandikál ki a gondosan összefogott, apró csi-

gák alól s csak következtetni enged az apró fülecskékre. Az arc így keskenyebbnek tűnik., jobban érvényesül a száj és az orr finom vonala, a nyak büszke ívelése, amelyet a fej szép formája zár le. A sok apró csiga gyönyörű keretként övezi a nyakat. Az apró hullámok a fej legkisebb mozdulatánál meglibbennek, csábítóan, izgatóan, de rögtön visszatérnek eredeti helyükre, ha a fej nyugalomba jut, hogy azt újból méltó keretbe foglalják. Az apró csigákban nyakbaomló hajviselet kedves bájt ad az arcnak, a mindig mosolygó piros ajkaknak, a nevető szemeknek, úgyhogy a férfi szinte érzi a nőiesség meleg áramlását, a vér tüzes perzselését, az ígésző mosoly vágyát, a selymes, puha bőr bódító illatát.

Keskeny archoz áramvonalas hajviselet illik. Az arc körül a „rolni” szép koszorúként övezi az arcot és azt teltebbé, kerekébbé teszi. Kidomborítja a magas homlokvonalat, a száj és az orr sokszor markáns élét pedig meglágyítja, eltünteti Vonzóvá teszi az arcot és több erotikát visz bele. A görögös, áramvonalas hajviselet szinte rögzíti a fej állását. Mintha a régi, komoly, mozdulatlan görög szobrok keltek volna életre és jöttek volna közénk. A hajkoszorú alól tüzes, perzselő tekintet, komoly, zárt ajkak néznek felénk. A büszke fejtartás itt kétségtelenül kevésbé lágy arcot eredményez, mint az előző esetben, úgyhogy a két egymástól eltérő hajviselet más és más erotikát is vált ki.

A sima, minden hullám nélküli, középen elválasztott hajviselet, a homlokra simuló kis kunkorkával, jól áll kékesen csillogó fekete hajhoz, vakítóan fehér, vagy tüzes kreol bőrhöz. Lány és szende, de temperamentumos spanyol vonásokat kölcsönöz az arcnak. A csillogó, mélytüzű vagy lágyan simogató szemek, mintha minden legkisebb rebbenésükkel külön mondanának valamit. A karcsú nyakon ülő szép, kicsi fej, éjféketén csillogó keretével, mint egy szelíd tekintetű madonna képe, vagy mint valami tüzes, lángra gyújtó, izzó, érzéki szemű démon arca tekint ránk.

A divatos hajviseletek bármennyire különbözők is, mégis megegyeznek abban az egyben, hogy mélységes erotika van bennük, amit viselőjük egyénisége más és más módon válthat ki.

A mai hajviseletek divatja erotikussá teszi a fejet, kiemeli annak szépségét és nagyban hozzájárul, mint a képhez a keret, hogy az arc szépsége vonzóbb, bensőségebb legyen. Hiába van azonban tökéletes szép keret, ha maga a kép nem váltja ki azt a szép és nemesítő gyönyörérzetet, amit tőle méltán várunk. Az arc ügyes, divatnak megfelelő kozmetikája az, ami kiemeli, ami izgatóvá és főleg kívánatossá teszi a nőt és ez az egyik legfőbb eszköz, ami a férfit leköti.

Mennyi erotikát találunk a mai keskenyreszedett szemöldökök szépen ívelt vonalában.

A régi, dús, vastag és tömör szemöldök kemény akaratot, törhetetlen erőt fejeztek ki és mindig bizonyos komorságot kölcsönöztek az arcnak. Inkább férfias jellegű volt tehát a fej, semmint nőies. A másik véglet sem vezet célhoz, amikor a szemöldökszálatokat teljesen leborotváltják és csak ónnal vagy egyéb anyaggal festenek egész vékony, ceruzavonalú, jelképes szemöldököt. A vékony, festett fekete vonal, amelynek egyetlen szemöldökszála sincs, szemben azzal, amely néha eltér a szép szabályos rajztól, vagy haragosan borzolódik föl, abszolút nem szép és teljesen élettelen valami.

Az ügyesen, művészettel keskenyített szemöldökök viszont egymásra simuló fé^{es} szálainak fokozatosan vékonyodó, szép, lefelé haladó ívelésével fiatalosan, üdén keretezik a szemet. Minden kis homlokráncolásra megmozdulnak és szinte kifejezik az egyébként sima homlok mögött hullámzó gondolatokat, a rejtett vágyak és kívánságok buján kergetődő játékát. A sötét, keskeny szemöldök alatt pedig a csillogó szemek kristálytavában cikázva szóródnak szét a lélek által kitermelt gondolatok, vágyak tüzes sugarai.

A fölfelé ívelő keskeny szemöldök démoniként hat, csalfaságot, kacérságot, élnivágyást tükröz szét az egész arcon.

Íme, két divatos szemöldök. Mégis mind a kettő más és más úton ugyanazt a hatást váltja ki és így az eredmény is ugyanaz: a tekintet sokatígérő és megkívánást vált ki. Az ember

szinte azt érzi, hogy az első tekintetű arcot édesen becézgetve csókolja a férfi, elhalmozva a nőt kedveskedő, szerelmes szavakkal, a másodikat vadul, tüzesen, szenvedélyesen, perzselőn. Így ad erotikát még a szemöldök ívének vonala is az arcnak.

A modern divat mindenre kiterjedő figyelemre tudta csak elérni azt, hogy mindenben megtaláljuk, ha jól keressük, az erotikát. A szépen ápolt, hosszú, fölfelé kunkorított szempilla is fokozza a szem erotikáját, a szempilla, amely mintegy függöny gyanánt árnyékolja be a szemet és titokzatossággal, édes sejtésekkel veszi körül a lélek tükkrét. A félig lezárt pillák e csillogó fátyola alól tüzes fényben ragyog elő a szem, vágyón, hívogatón, titokzatosan, kívánatosan. A nedvesen fénylő szemhéjak is, amelyek elzárják a szembe, e mélytüzű gyémántba való betekintést, csak sejteni engedik, hogy mit tükröz az. A hívogatón megrebbenő szem hosszú pillája néha-néha meglebbenti fátylát, biztatást, de egyben tiltást is fejez ki. Az egy-egy pillanatra lezárt pillák teljes odaadást, a gondolatok külvilág előli teljes elzárását adják tudomásul, de amint újra fellebbennek, csodálkozást, kétkedést, szerelmet, vágyat, visszautasítást, — mindent, mindent kifejezhetnek. A szem a karcsún ívelő szemöldök keretében a sötét pillák árnyékában, a gerjesztett érzelmek sokféleségénél fogva szinte sokkal erotikusabbak, mint a legszebb női keblek, a legszebb női lábak.

A szemöldök és a szempilla gondozottsága

és helyes kezelése adja meg a szemnek különböző kifejezését, vonzóságának igazi erejét. Minden kis idegmozdulatra reagálnak ezek a csillogó szőrszálacsókák és más és más helyzetbe kerülve, más keretet adnak a szemnek és így más lelki tartalmat az egész arcnak, a léleknek és következésképp a nő egyéniségének.

*

A másik tényező, ami az arcon gyönyörködésre szolgál, ami kedvessé, vonzóvá és kívánatossá teszi az arcot: az ajkak. Nem kell sok hozzá, csak a mai általános szokást követni és olyan kívánatossá teheti ajkait minden nő, amilyenné csak akarja. A modern kor nője oly mestere ennek, hogy szinte bámulatba ejt az ajakfestés technikájával. Finoman, nem rikítóan és túlságosan, hanem ügyesen, lehetőleg természetes színnel rúzsozott ajkak szépen ívelő vonala kiválóan emeli az egész arc sexappeal-jét. Rózsás, érett cseresznyére emlékeztető ajkak, amelynek keretéből a fogak fehér gyöngyosorának apró szemecskéi szinte hívogatóan csillannak elő, csodás gyönyört kínálnak. Ezek a rózsásan rúzsozott ajkak, melyeknek szabályos ívei akár mosolyognak és vakítóan villan elő közülük a fogsor, akár csengő kacagással szétnyílnak, vagy pedig a fájdalomtól, haragtól összezáródva remegnek a mélységes elfőjt indulattól és szenvedélytől, mindig rendkívüli erotikát sejtetnek. Az ajkak, az édes piros ajkak az emberi szervezet legérzékenyebb részei. Minden kis idegmozgásra foko-

zottabb mértékben reagálnak. A pirosított ajkak sokszor a mondáin világot juttatják eszünkbe és az erotikus inger sok férfinél annál nagyobb, ha a pirosított ajkak viselője mondjuk középosztálybeli nő. Lám, a kozmetika mai divatos eszközeit nem pusztán hiúságból veszi igénye a nő, minden idők örök Évája, hanem igenis gyönyörködést, megkívánást, erotikát akar kiváltani a férfiből, bár az igaz, hogy legtöbbször nem is egészen tudatos módon teszi.

Meg kell jegyeznünk azonban, hogy vannak olyan női arcok, amelyeknek érdekessége éppen természetességükben rejlik. Azok a típusok, amelyeket a férfiak „falusi szépségnek”, „cigányosnak” stb. neveznek, éppen azzal érnek el női sikereket, hogy magukat éppenséggel kendőzetlen szépségükben mutatják. „Falusi vadvirág” — gondolják magukban a férfiak és a szabad mezők friss, kesernyésen illatos virágai jutnak eszébe. Öntudatlan természetességük ragadja meg képzeletüket és ígér új, ismeretlen gyönyöröket a kikészítettségükben raffináltan öntudatos, modern flapper típussal szemben. Ezeket a virágokat nem üvegházakban tenyésztették, nem láthatók virágosboltok kirakatában ígéző krepp-papír és pántlika-pompa közepette, ezek állják a napsugarat s nem félnek a hidegtől sem. A tudatos és programmszerű élvezetektől megcsömörlött kultúrember számára az ilyen nő üdülést, a megszőköttségtől valami eltérőt, újat, tehát érdekeset jelent. A modern városkultúrában élő férfiak

eme érdeklődését a ma nője természetesen korán észrevette és a sportokon keresztül igyekeznek ezen az úton is meghódítani a férfiszemet. Ezt a gondolatsort azonban ezúttal nem követtem, mert eredeti tárgyunktól nagyon messze kalandoznék. Erről még csak annyit: az ilyen arctípusú nő bünt követ el maga ellen, ha adottságaival nem számolva, tisztán majmolásból követi a divat eredményeit.

Lássuk azonban a női kezeket. Ezeket az apró, finom női kacsókat, apró, rózsás körmökkel, amelyeket a divat néha — karmokká változtat. Kétségtelen, hogy a manikűr a divatnak nagyon áldásos iparága lett, mert hiszen nincs kiábrándítóbb az ápolatlan női kéznél. A gondosan ápolat kéz kívánatos és érzéki. A mai modern kézkultúra eredményezte kezek azonban más és más erotikával hatnak. A hosszú, szabályos női kezek, enyhe rózsaszínre lakkozott szép körmök, vagy a finom, fehér, kis női kezek, rövid, kerekre vágott, mandulaalakú körmökkel, gyengéd simogatáshoz szokott nőies természetet árulnak el. Minden kis érintésre halkán megrepegnek, meleg, csendes el-folytott, remegő vágyakat sugározva ki magukból. Ilyen kézre a férfi csak finom csókot lehel, mert érzi, hogy belőle egy szebb, jobb élet, nemesebb lélek sugárzik. Ezek a finom, szerelmes kezek csak simogatni tudnak, édesen, szerelmesen fonódnak a férfi nyaka köré: tisztultabbak vágyai. Ezek a kezek a vadul száguldó szenvedélyeket megnyugtadják, de azért végleg nem altatják el, csak csillapítják. Ezek a rózsas-

szín körmök nem vésődnek bele egy férfi húzába sem, hogy teljesebb legyen birtoklásának élvezete, amely után csak a kízó fájdalom marad. Ezek a finom, rózsás körmű kezek, mély érzelmeket keltenek, a szenvedély finom hullámlását váltják ki.

A hosszú, hegyes, vörösre lakkozott körmök már más hatással vannak. Vérengző vadra, tüzes, szenvedélyes, vérszopó vámpírra emlékeztetnek. Ezek a kezek nem tudnak simogatni, ezek a kezek a legteljesebb érzékiséget jelentik. A demimonde-ok vadul száguldó vérének tomboló szenvedélye vési bele ezeket a hosszú, hegyes körmöket az eleven húsba, míg a vér ki nem serken belőle, hogy pirosra fesse ujjait. Ez a kéz soha nem talál kielégülést. A vér lázasan száguld és a vörös körmök szinte megöbülnek a vágytól, szenvedélytől, gyönyörtől, gyűlölettől, haragtól. A férfi remeg, ha látja, minden idegszála kívánja az éles, hosszú körmű kezet, amelyhez mintha mindig vér tapadna, olyan vörös, de egyben fél is tőle, fél a fizikai fájdalomtól, de vágyik a buja élvezet után, vágyik a teljes kielégülésre, az élvezet, gyönyör kelyhének fenéig ürítésére.

A divat és a korszellem hozta magával, hogy a mai nő a testét minden tekintetben jobban ápolja, mint az előző korok nője. Ezzel függ össze, hogy a test kipárolgásai már régtől fogva igyekeznek ellensúlyozni, illetve csábítóbbá tenni és kellemes illattal hatni a férfi érzékei-

re. Ép ezért nagyon sokféle illatú parfüm, kölnivíz, szappan, krém stb. alakult ki. Ma a parfüm vagy kölnivíz használata éppen úgy hozzátartozik a női toilette-hez, mint a ruha, vagy bármely más közszükségleti cikk. Sokan mosolyognak talán azon, hogy ebben is találunk erotikát. Pedig megnyugtathatom őket, hogy ezekben is van, még hozzá elég jó adag erotika. Mert különösen az urak gondoljanak arra, hogy bár csak futólag is, de elment mellettük egy nő és magából erős édes, bódító parfüm-illatot árasztott, nem kelt-e föl bennük az érdeklődés? Egy-egy erős, bódító illat nem korbácsolta-e föl minden idegszálukat? Aki ezt letagadja, az saját magával szemben sem őszinte. Igenis az édes bódító illatú parfümök érzeténél mindjárt megjelenik a szem előtt egy kívánatos női test, perzselő szemek, tüzes ajkak, szinte a csók égető tűzét érzi a férfi a száján, vad, fékevesztett szenvedély keríti hatalmába, ha csak egy pillanatra is. Édes, bódító illatú parfüm nem a szelíd nőt, de a szenvedélyes, tüzes, érzéki nőt, a vágyak legteljesebb kielégítőjét vetítik a férfi érzéki szemei elé, aki parfümének kábító illatával megszédíti és fogva tartja vágyait. A finom, diszkrét illatot használó nő a nőiesség megtestesítőjét jelenti a férfi számára. Az ilyen illat, bár nem heves és vad szenvedélyeket korbácsol föl, de vonzóvá, nőiessé teszi hordozóját. A férfi benne nem pusztán a vágyak tűzétől rabul ejtve kívánja meg a nőt, hanem érzi a lány, simogató kezek becézését, érzi az igazi, a teljes, a démontól

távol álló nőt. Aki tud együttkacagni, de ha kell, sírni is, aki nemcsak „nőstény”, de meleg, megértő, érző élettárs is.

Vannak nők, akik férfias illatokat használnak. Ezek a sportladyt, vagy a dolgozó, hivatali, férfias nőt juttatják a férfi eszébe. Emancipált nők, akik tudnak jó munkatársai lenni a férfinak, jó pajtások, de sokszor nem nőiesek. Tudnak a férfival együtt dolgozni, talán néha több kitartással is, mint amaz és mégis hányszor csalódnak életükben, ha mégsem találja meg benne a férfi a nőt, az élettársát, a férfi sorsát. Kemény akarattal törtetnek előre az élet göröngyös útjain a pozíció felé, dolgoznak, akarnak és feltörik magukat, de mégsem váltják ki a férfi lelkéből a vágyat, amit a nőnek éppen nőiességével kell kiváltania a férfi lelkéből.

A parfümének illata úgy hozzánőtt a nőhöz, hogy szinte egyéniségével, jellemével azonos. Bármerre jár a nő, a férfi, parfümének illatából megérzi, hogy milyen. A parfüm illatához csatlakozik ugyanis a nő testének természetes illata is és így válik a parfüm a nő speciális illatává. Ez kelti életre a férfi vágyait.

Azok a nők, akik minden héten más parfümöt használnak, vagy talán több illatot kevernek össze, sohasem gondoltak arra, hogy egy kevés, egyéniségének megfelelő szagos víz is felkelti a férfiban a férfit. Mennyivel több erotikát válthat ki, mennyi gyönyörrel, vággyal töltheti el őket, ha a nő parfümének illatát helyesen is választja meg s azt állandóan hasz-

nálja. Idővel a nő minden holmiját, legkisebb porcikáját is betölti ez az illat, amely mindenkor eszébe juttatja a férfinak a „Nőt”, aki ezt az illatot viselte, ha máson érzi is. Önkéntelenül vágyón nyújtja ki utána kezét, magáévá akarja tenni. Nem üres beszéd, hogy van erotika még a párfőm illatában is.

*

Láthatjuk hogy a divatnak minden apró megnyilatkozásában megtaláljuk az erotikát, a lelki és testi gyönyörködtetés kiváltására irányuló törekvést. Talán nagyon sokan vannak, akik nem gondolnak ezekre, mert azt hiszik, hogy csak ott lehet és kell erotikát találni, ahol meztelenség is van. Pedig éppen ott lehet legkevésbé erotikát találni, amint már részben meg is világítottam. Egy szépen manikűrözött köröm, egy kellemes illatú parfüm, egy szépen rúzsosztott ajak is éppen olyan, de jóval diszkrétebb erotikát, megkívánást vált ki, amilyent mégolyan szép női akt sem válthat ki, mert ez az Ízléstelenségbe és a pornográfiába mehet át és akkor máris nincs hatással a normális férfi érzékeire, sőt mi több, bizonyos fokig csömört is kelt benne.

Ezekután térjünk át a tulajdonképeni divatra, a fehérenemű és a ruha divatjára. Ez az, amit a mindennapi életben divatnak neveznek. Ha összehasonlítjuk a múlt század női fehéreneműit a jelenlegiekkel, bizony nagy változást látunk. Azok a régi, vastag vászon fehéreneműek, kék és piros cakkokkal, hosszú, fodros női

nadrágok, amelyek sokszor még a ruha alól is kilátszottak, vagy a mindig leeséssel fenyegető alsószojnyák bizony mai szemmel nem mondhatók ízlésesnek, szépnek. Eltűntek a régi, halcsontos, merev fűzők is, mert a modern élet eleven lüktetése, mozgása nem bírta el ezt a merev, páncélszerű alkotmányt. A mai modern divat meghozta helyettük a melltartókat és a finom, selyem, csipkés harisnyatartó-öveket. Ezek nemcsak a higiénia szempontjából megfelelőbbek, hanem a mozgást illetve is sokkal célszerűbbek, nagyobb hatással vannak a férfi fantáziájára, szóval sokkal erotikusabbak is, mint az egykori, a testet mereven, páncélszerűen körülzáró halcsontos fűzők.

*

A hajviselettől eltekintve, a női keblek azok, amelyek a nőt ruháján keresztül is megkülönböztetik a férfítól. Bármily férfiasan öltözködhetik egy nő, de hullámzó kebleinek domborúsága mindjárt elárulja a nőt. Éppen olyan érzéki hatást vált ki a férfiból a rózsás női kebel, mint akár maga az érzékek paradicsoma. Ezért voltak korok, amikor a nő igyekezett teljesen leszorítani kebleit, hogy a férfi vágyó, éhes tekintete elől elrejtse női ékességét. Viszont voltak korok, amikor túlságosan, sőt mesterségesen is igyekeztek különböző anyagokkal kidomborítani, hogy a férfi tekintete minél nagyobb felületen gyönyörködhesen a nő női bájában.

A modern nő elvetette a túlzások eme nem

előnyös divatját; nem akarja eltüntetni nőies-ségét, de túlságosan kidomborítani sem kívánja, mert a mai férfi esztétikai érzéke irtózza fordul el a túlságosan nagy keblű nőtől. Ezért igyekszik a nő fehéreneműjének Ízlésesen erotikus hatásával úgy kidomborítani testének szépségét, hogy az magára vonja a férfi figyelmét, megkívánást, vágyat ébresszen benne. Egész kultusza van már a különböző női melltartóknak, amelyek tökéletesen szolgálják a nők eme célját.

Vannak kis keblű nők számára habos, csipkés, túllfodros melltartók, amelyeknek sűrűn egymásra varrt apró túllfodrocskái hivatva vannak a női keblek hangsúlyozására. Az apró fodrocskák emelik a keblek kerekdedségét, kiemelik a nőies finomságokat. Minden pihegésnél megmozdulnak és meglebbenek a finom, habos fodrok. A kebelrel együtt hullámszik a ruha is, amely alatt látni véli a férfi a kerek, ruganyos, fehér női kebleket, a rózsás bimbókat, amelyeknek kereksege és finom állása kívánatossá teszi a nőt. Ezek a habos túllfodros melltartók pótolják a hiányokat és sokszor, ha ezek nem volnának, a felöltözött nő nem tudná a férfitől kiváltani a vágyat és a gyönyör ingerét. Ha az illető nő aktját látná, közömbösen fordulna el; e habos, könnyű melltartó alatt egy édes, rózsás, kerek kebel halmait látja, ami gyönyörűséggel tölti el. Érti a nő puha, selymes bőrének illatát, remegését. Olyanok ezek a melltartók, mint a harmatos szirmú rózsza, amelynek egymásra boruló, hamvas szir-

mai elrejtik a méhek elől a mézet, amelyek csak hosszas kísérletezés után tudnak szívókájukkal a virág kelyhébe jutni, hogy az éleket magukba szívják. A nő is elrejtí bájait a kíváncsi szemek elől. Csak sejteti a nektárt, a vágyak kelyhét: takarva vannak a szépen, izgatón, részegítón, lányosan kerek keblek és a kíváncsi férfiszemek nem hatolhatnak kérésziül a hálószerű, mégis sűrű fodrocskákön.

A melltartók másik fajához tartozó készítmények csipkéből valók, főleg mellben erős nők használják, akiknek különben nem kifogástalan mellük van. A csipkemelltartók alatt mint szép, érett alma gömbölyödik ki az ilyen kebel és a csipke lyukacsain ki-kivillan a puha bőr. A fehér, vagy halványan kreol bőrnek izgatón érettséget ad ez a melltartó. Igazi asszonyosan telt, érett női bájak kacagnak a férfi felé. Mint teljesen megérett, kifejlett asszonyi szépségek, a termés istennői jelennek így meg, akik az élvezetek legteljesebb gyönyörét, az éleket kínálják föl a kebleikben. Itt nem a virág kelyhében elrejtett nektárt érzi, sejtí a férfi, hanem az érett gyümölcsnedv dús zamatát. Ez a női kebel nem törékeny porcellán, hanem tűzálló üveg. Ezek a hullámzó, puha párnák, díszes, sokat ígérő, sejtető finom takarókkal édes boldog álmot, varázslatos álmot ígérnek a szerető és vágyó férfinak és a vágyak legteljesebb centrumának előhírnökeiként tűnnek elő a férfi szemében. Ennyit tesz egy jól alkalmazott vékonyka kis tüll, egy kis csipkelepel, amely sokat sejtet, de keveset mutat.

*

Amint már említettem, a mai idők divatja teljes mértékben száműzte a halcsontos páncélokat és helyettük a csipkés, szalagos harisnyatartóöveket alkalmazzák a nők. Bő tere nyílik itt a színek tobzódásának. A legerősebb árnyalatoktól a legvilágosabbakig minden megtalálható a harisnyatartók anyagán és *így* mesterien alkalmazkodnak a nő többi fehéreneműjének színéhez. Dúsan szalagozott, keskeny övek csak, amelyek a nő testének melltartó és harisnyatartó közötti részét szabadon hagyják. Lágú, selymes, puha bőrű test kándikál itt ki, megfeszülő kemény izmok domborodnak a szabadon hagyott részen. A szív minden lüktetésére emelkedő izmok hol lágúan megfeszülnek, hol visszatérnek eredeti helyzetükbe és megremegtetik a rózsaszínű bőrt, jelezve a legszebb, legtökéletesebb gépezet mozgását. Ezek az alázatosan zakatoló női szívek, amelyekben soha sem lehet tudni, mi rejtőzik. A szép, kerek csípőt lágúan, könnyedén fogja körül a szalagos, sőt néha apró virágokkal díszített harisnyatartó-öv, mert a szabályos csípő kerek vonalát nem torzítja el. A rezgő járásra lágúan, nőiesen mozdulhat meg a csípő minden kis izma, kiemelve a női, párnás csípők izgató vonalát, vagy eltüntetve a kiálló csípőcsontokat. Az apró virágos harisnyatartó-öv épp az altest fölött van félköralakban kivágva, szabadon hagyva a női szőrzetet, a szerelem édenének természetből adott takaróját s annak mintegy rózsás keretet ad.

Négy szalagos gumicsík, amely tulajdonképen a harisnyát tartja, úgy csüng le az övről a szép, kívánatos, formás női combokra, mint négy ölelő kar, megfeszítve, mint a feszülő izmok. Ha a férfi szeme végigfuthat ezeken a félig takart, félig szabadon hagyott, de mégis jobban sejtetett, mint megmutatott női titkokon, nemcsak fizikai vágyat, hanem lelki élvezetet, esztétikai gyönyört is talál bennük. Mennyivel kívánatosabb a nő finom, fátyolszerű harisnyatartójával, amely a szöveten keresztül sokat sejtet, mint a vastag halcsontok közé préselt női test. Még hacsak élettelen kirakatbábon látja is a férfi, máris egy mozgó eleven, meleg női testre gondol, amely alól hivalkodóan, bátorítóan kacsingat ki a nő meleg, puha idoma.

A XX. század nője ezeken a finom, esztétikus és erotikus harisnyatartó-öveken kívül különösen pongyolához vagy nyári, könnyű ruháihoz körharisnyakötőket is hord. Egyrészt azért, hogy a nyári melegben kevesebb anyag legyen rajta, ami melegít, másrészt azért, hogy ezekkel más erotikumot váltson ki. A szép selyem rózsákkal díszített harisnyatartó még jobban kiemeli a lábak, különösen a combok kerekességét, amely a ruha alatt is jól érvényre jut. A térd alatt elhelyezett finom selyem harisnyatartó kissé szorítja a lábat és így még jobban kiemeli a combok kerekességét, szép formáit. A pongyola alól egy pillanatra előtűnő

harisnyatartószalag apró rózsadísze pedig pikáns egyszerűséggel emlékezteti a férfit a nő női mivoltára.

*

A többi divatos női fehérenemű, ha azokat csak a boltok kirakati üvegén keresztül nézi is az ember, a mai modern kor fokozottabb erotikáját árulja el. Nagyanyáink, sőt ha merészebb vagyok, mondhatnám azt is, hogy még anyáink is ezen a téren csak a tartósságra helyezték a fősúlyt. Részben azért, mert a férfiaknak nem voltak nagyobb igényeik a nők diszkrétebb ruhaneműivel, a fehéreneművel szemben. A modern férfi szeme nem a tartós fehéreneműn akad meg, sőt a régi divatú alsószoknya meglátása teljesen kiábrándíthatja szíve választott hölgyéből, mert a múlt század, az ő szemében kevésbé kívánatos nőjét látja benne és önkéntelen megrázkódik és összehasonlítást tesz más nők modern öltözködésével. A mai ideges, agyonhajszolt idegzetű férfi számára gátlásokat támaszt még ez is. A mai férfi érzékei olyanok, mint a legfinomabb membrán, minden halk ingerre, minden legkisebb erotikumra reagálnak, de a legapróbb, legjelentéktelenebbnek látszó dolog is gátlást okozhat nála. Ezért vitt a modern nő még a fehérenemű divatjába is erotikát, hogy felköltse a férfi alvó vágyait, eloszlassa a gátlásokat és kívánatosá, tetszetőssé tegye magát a férfi előtt. A fejlődésnek ezt az útját nagy mértékben a higiénikus testkultusz, a nő kötött for-

mák alól való felszabadulása és magának a női testnek kultuszát hirdető felsőruha divatja egyengette.

A mostani finom, áttört selyem fehérneműek, dús csipkékjükkal sokkal izléseesebbek, ha nem is olyan tartósak, mint a régiek. Ingerlőb-
bek elsősorban azért is, mert sokkal egysze-
rűbb a mosásuk és így a nő mindig friss, gyü-
retlen, kívánatos fehérneműben jelenhetik
meg. Bármily kívánatos és tökéletes legyen is
a nő teste, de ha az, ami körülveszi, nem ki-
fogástalan, a férfi érdeklődését lerontja. El-
mondhatjuk, hogy a fehérnemű ma éppoly
fontos a nő öltözködésében, mint a felsőruha.
Ma már összhangba tudjuk hozni a nő összes
fehérneműjének, minden egyes darabjának
színét és mintegy ezer színárnyalatú felhőbe
burkolhatjuk testét. A színek tobzódása a fe-
hérneműdivatban örökös újszerűség és válto-
zatosság ingerével hat. Tehát a színek ezen
sokféleségével újszerűséget, változatosságot,
kívánatoságot, izgató vágyat visz át testére.
Ezenkívül ezeknek a finom selyem fehérne-
műeknek a nő minden mozdulatánál hallható
halk, susogó hangja, mint édes, suttogó, szerel-
mes szavak árja, a nő kívánatos testének, a
vágyak teljességének a hírnökei, mely elrejtve
pihen a könnyű, színes selyemfelhők alatt,
mint az égen úszó fehér bárányszerű felhők alá rej-
tőzött, éltető, meleg napsugár. A felsőruha is
lágyabban esik rajtuk, mint a régi, vastag házi-
vászon fehérneműeken. Nem vastagítják az
alakot, jobban kidomborítják a formákat, ter-

mészetesebb jelenség lesz bennük a nő, mint voltak hajdan nagyanyáink.

Minden egyes női fehérneműdarabnak megvan a maga külön erotikája. Az apró, kicsiny, selyemből vagy habselyemből, vékony, színes batisztból vagy áttört csipkéből, tüllből készült női nadrágocskák, amelyek alig burgolják be a nő alsótestét, eszünkbe sem juttatják a régi nadrág-monstrumokat. A XX. század őszinteségre való törekvése tör elő belőlünk, mikor nem vágyat, hanem legfeljebb undort ébresztenek bennünk. Ma álomszerűen finom, könnyű anyag övezi körül a szépformájú, ringó csipőket, szorosán tapadva a testre, kidomborítva annak minden legkisebb izmát is. Sehol sem vet ráncot, sehol sem púposodik ki, hanem tökéletesen adja vissza az idomokat, mintha valami nagy pók szötte volna rája vékony, csillogó hálóját. A nadrág szára szabadon, sőt sok esetben oldalt hasítva övezi a combokat, minden kis mozdulatra meglebbentve lepkeszárnyait. Alóla ki-kikandikál a bőr, amelyet végigcsiklandoz a langyos tavaszi szelőlő vagy megborzongtat a hideg téli levegő. Mint amikor a színpadi függöny meglebben és a nagy művésznőt megpillantja a közönség, úgy hat a férfiakra, ha egy-egy önkéntelenül kínálkozó alkalommal meglebbennek a női ruhák selymes lepkeszárnyai és láthatóvá lesz egy darabka a nadrág peremén a női test hamvas bőréből. Ezek a fátyolszerű kis bugyik jóformán semmit és mégis milyen sokat takarnak. Pontosan a kritikus helyen sűrűbb, sőt

kétszeres az anyaguk. Részben azért, hogy kidomborítsák a női test ámordombját, magasabbá tegyék azt, mint a test többi részeit. Keskeny pántocska csupán a két szár közötti rész, amely hivatva van azt takarni, Fönt a deréknál gumipánttal záródik, hogy sehol máshol ne legyen még csak egy kicsike nyilas sem rajta és ezzel is csak egy pontra irányítsa a figyelmet, arra, ami a nőt nővé teszi. Ez a picinyke fehérműdarab, finom, áttört csipke-, vagy selyemanyagával teljesen egy pont, a szerelem, a mámor, a vágy középpontja felé mutat, ezt takarja könnyű, fátyolanyagával, ezt rejtegeti és csillogtatja keresztül a különböző színek visszfényében.

*

A régi ingek és a mindig leeséssel fenyegető alsószőknyák helyett ma a kombinék és az ingnadrágok jöttek divatba. Ezek a selyemből, finom hímzésekkel, csipkéekkel díszített kombinék érvényre juttatják, kiemelik a nő egész testének szépségét és izgató vonalát. A vállon csak keskeny szalagok tartják, kidomborítva annak kerekességét, hajlékonyságát és az egész test rugalmasságát. Elől lágyan öleli körül az egész testet, közvetlen a keblek fölött zárva vagy szívalakban kivágva és mint két szírom takarja a kebleket. Díszes, finom hímzések, vagy dús, de vékony csipkék díszítik, melyeken keresztül csillan a rózsás bőr, a pihegő, a hullámzó kebel. Az egyenes szabású kombinék szorosan hozzátapadnak a nő testéhez, érvény-

re juttatják idomainak báját, kidomborítják azokat, egyszóval emelik érzéki hatását. Lágyan, finoman vet ráncot a kombiné anyaga ott, ahol a lágyék vonala mint érett búzakalász hajladozik. Tökéletesen kidomborítja a kombiné ezt a lágy, hajlékony vonalat, amely mint két összetartó ív egy pont felé törekszik, egy pontban fejeződik be. A finom, fátýolszerű anyagon átszűrődő világosság kiemeli a nő alakját, mintha a sötét utcáról a kivilágított ablakok mögött mozgó alakok sziluetjét látnánk — elmosódva, mert a részletek csak sejtelmes álmok, találgatások maradnak.

Az ingnadrág még sokkal erotikusabb viselet, mert rajta a kicsiny női bugyit csak egy keskeny pánt helyettesíti, takarja be a nő alsótestét. Ide-odalengedező kis pánt, amely fátýol gyanánt, lengén, alig takarva övezi titkát. Elöl, a szárnak nevezett részen két kacér hasíték van, hogy szabadabb legyen a mozgás. Ezek a habos, csipkés, áttört kombinék és ingnadrágok nem takarják be a nő formás láb-szárait, hanem a térd fölött kecsesen végződnek.

A modern kombinékon nemcsak a szabás és a csipkék kacér dísze erotikus, hanem még a különböző színek is más és más hatást, vágyat ébresztenek, újszerűségük ingerével. A színek visszfényén át másképp hat a nő teste, mint a régi, megszokott fehér alsóneműek monoton egyformaságánál. A szép halvány rózsaszín, csipkés kombiné alól kicsillanó fehér női test olyan, mint egy rózsaszínű álm, félve gyö-

nyörködik benne a férfiszem, mert attól tart, ha kinyújtja utána a kezét, az a rózsafelhőkbe burkolt, csillogó fehér test elvész a megközelíthetlenség homályába és mint a gyönyörű álom, eltűnik az ébredés után.

Az áttört anyagú, égszínkék kombiné a levegő átlátszó kék ködébe takarja a nőt. Viszi a csillagok hónába, a magasságok, a vágyak magasságai felé. A férfi lelke és érzékei megtelnek hajtóerővel és követni akarják a levegő azúrájába takart női testet.

A barackvirág színére emlékeztető, hímzett kombinék a misztikus kelet kicsiny mandarinjaira, a titokzatos Japán teaházainak sötétbőrű nőire emlékeztetnek.

A kelő nap bíborsugaraiba burkolódzott nő sötét bőre ki-kicsillan a sárgás rózsaszínű felhők alól. Titokzatosan, sejtelmesen, izgatóan és mégis elérhetetlen messzeségben. A halványlila színű, mintha egy pillanatra, de csak egy röpke pillanatra szomorúságot, lemondást keltené, hogy aztán sokkal nagyobb erővel törjön föl a szenvedély. Még nem kell búsulni, még éi bennünk a vágy, még perzsel a tűz. A lila felhők nem a bűt, a lemondást jelentik, hanem a vadul száguldó fergeteget, a minden útjában álló akadályt elsőprő orkánt.

A halványzöld a remény, az ígéret színe. ígéreté, melyet talán soha ki nem mondtak, mely talán soha nem teljesül. A nő egész testével ennek a csábos ígéretnek csábos leplével van burkolva, ígérettel, amely talán mindig csak ígéret marad.

A sárga áttört fátyol, lehelletfinomságú kombiné féltékenységet, irigységet ébreszt, irigylésre méltó a ruha, hogy lágyan ölelheti körül a nő testét, vájjon ki tekinthet a rejtelmekbe, ki fedheti föl a sejtelmek, titkok elrejtett varázsát. Ki az, aki nemcsak a halvány hold fényétől megvilágított árnyékot, hanem a valót láthatja.

A könnyű, habos, fehér selyem, finom velencei csipkés kombinék olyanok, mint a tiszta, frissen esett szűzi hó, amely még érintetlen az emberi láb nyomaitól. Érintetlen a vágvak, szenvedélyek tüzes tekintetétől. Mintha a finom selyem védeni akarná a női test érintetlen meztelenségét a perzselő tekintetektől.

A csipkék, hímzések, áttört anyagok cirádái misztikus sejtelmeket ébresztenek és izgatják a férfi fantáziáját. A testhez simuló finom, átlátszó selyem alól kidomborodó idomok, sejtelmes vonalak kíváncsivá teszik, hogy mi van alattuk, milyen a valódi, az eleven Nő, ha lehull róla a lepel.

A nő sohase legyen fedetlen lábszárakkal, mert az bizonyos fokig ízléstelenül hat. Legyen mindig rajta harisnya. Otthon, nem szégyen, ha stoppolt is, de rongyos harisnyában ne legyen még otthon sem, ha elmegy otthonról, mindig jobbik harisnyáját húzza fel, hogy ne rontsák le jól szabott, divatos ruhájának hatását, megjelenésének varázsát.

Otthon háziruhájához, pongyolájához lehetőleg világos, testszínű harisnyát vegyen fel.

Ma már a harisnyaviseletben is annyiféle divatos, ahány női egyéniség és ahány elképzelhető alkalom van. Mind azt a célt szolgálják, hogy izgatóbb és erotikusabb legyen a láb, mert hiszen a férfi tekintete hiába a legtöbb esetben a lábról siklik fölfelé, csak azután veszi észre a nő alakját és sokszor talán legvégül nézi meg az őt érdeklő nő arcát. A harisnyák oldalán látható nyilak voltaképpen a boka vékonyítását célozzák, de valljuk be, hogy mintegy akarva, nem akarva utat mutatnak a férfiszemnek fölfelé. Bármennyire is majd észrevétlenek sokszor ezek a finom nyilak, mégis a férfitekintetet nem kerülik el, érzéseit nem hagyják közömbösen.

A sötétebb színű sarok viszont a bokák lágy, vékony vonalát is kiemeli, amely fölött a szépen telt lábak mint korona foglalnak helyet. A sötétebb háttérből kiemelkedő karcsú bokák, mint a virág kelyhéből kiszálló mesebeli tündérlány, kecsesebbé teszik a női lábat, sőt vékonyítják a bokát, a lábfejet mintegy megemelik és sajtóságon lebegő járást biztosítanak viselőiknek.

A ritkaszövésű, hálószerű harisnyák vékony szálai sem engedik, hogy a lábak meztelennek lássanak, hanem titokzatos, rejtelmes hálóba burkolják azt. A művészi meztelenség hírnökei ezek a vékony szálak, amelyek nem engedik szabadon végigsiklani a tekintetet, hanem útját állják. A formás lábakhoz szorosan hozzáismuló harisnyák, amelyek sehol a legkisebb

ráncot sem vetik, kiemelik annak szépségét, tökéletes formáit és izgató, hajlékony vonalait.

Fontos — sőt természetes —, hogy a harisnya színe is összhangban legyen a cipő és a ruha színével, mert különben nem éri el azt a hatást, amit el kellene érnie, nem váltja ki azt az erotikát, amit kiváltana a teljes összhang esetén.

Sötét cipőhöz, sötét ruhához legszebb a sötét harisnya, különben is a sötét harisnya még vékonyabbá teszi a lábakat és karcsúbbá a bokát. Nyáron világos ruhákhoz világos harisnya felel meg. A napsugaras, virágos nyár nem tűr meg komoran sötét árnyékokat, mindennek világosnak, napsugarasnak kell lennie. Szerelem, mámor, vágyak, tüzes szenvedélyek, minden-minden felújul a napsugaras nyárban. A nő ruházata is ezt juttatja érvényre, fölébresztve a férfiban is az új szenvedélyt, az új vágyakat, az élni akarás új ösztöneit.

*

Nem kevesebb hatást váltanak ki a női cipők sem. A könnyű kis cipők, amelyek emelik a láb szépségét, könnyűvé, ruganyossá teszik a nő járását.

A teljesen lapos, széles sarkú, fűzős cipők erőt, energiát fejeznek ki, kemény akaratot, amely felülkerekedik a férfi akaratán s igába hajtja azt. Félve tekint rájuk a férfi, mert érzi, hogy itt akarata hajótörést fog szenvedni. Különböző érzések tódulnak benne: a nő meghódítása, akaratának megtörése, hogy felolvasz-

sza az akarat kemény jegét a szenvedélyek tü-
zében, lággyá, nőiessé tegye a férfias nőt.

A félmagas, keskeny sarkú séta-cipőkben már sokkal nőiesebb, már sokkal lágyabb vonalú a láb. Finomabban jut érvényre a keskeny boka és ringóbb a nő járása. Mint a szel-
lőben ringatózó virág, csábos és érzéki. Mint-
ha nem is érintené a keskeny kis finom cipőcs-
késsel az út porát, csak a levegőben siklana
tova. Magasan domborodik ki a „rüszt” a ki-
vágott cipőből, amely úgy keretezi a lábat,
mint képet a díszes keret. Egyszerű, sima kö-
römcipő, keskeny pánttal, amely átfogja a bo-
kát, hogy biztosabb legyen benne a járás. A
pánt alól kikandikál a vékony selyemharis-
nyába bujtatott lábacska egy része, kacéran
integet, mutatva, hogy ott rejlenek a rózsás uj-
jacskák, a finom kis cipőkben.

A pánt helyett díszként csattot, vagy szalag-
csokrot is alkalmaznak. Egyszerűen elegánsak,
finomak, emelik a cipő szépségét. A lábacs-
kák mint apró, tehetetlen gyermekek pihennek
a szalagcsokor között, védetten érezve magu-
kat. Néha szinte elmerengőn sétálnak, nem is
sétálnak, hanem valósággal lebegnek az utca
kövezete fölött, alig érintve a cipő hegyével a
kövezetet, máskor gyorsan, sietve, úgyhogy
repülni látszanak. Energikusan vagy dacosan
dobbantanak a haragtól, keserűségtől, vagy
bizonytalanul remegnek a szenvedélytől, vágy-
tól.

Ezeket a cipőket minden színben megveheti
a nő, hogy azok ruhájával teljesen harmoni-
záljanak.

A magas, vékony sarkú cipők délutáni vagy estélyi ruhához alkalmasak. Szébbé, kívánatosabbá teszik a lábat, karcsúbb a boka, magassabb a „rüszt”, könnyebb, nesztelenebb, szinte lebegő a járás.

A szandálszerűen pántokból összeállított estélyi cipőcskék, amelyek elől szabadon hagyják a finom harisnyába bujtatott, kacér ujjacskákat. Végigsimogathatja a férfi tekintete.

A túlságosan magas, keskeny sarok, mint minden túlzás, nem nőies, hanem a démon, a kirívó, frivol, a pusztán érzéki nőt juttatja eszünkbe. Típegő, bizonytalan bennük a járás, mintha minden egyes lépést előre meggondolna, mint minden cselekedetét, szemrebbenését előbb tükör előtt próbálná ki. Nem természetesen nőies, hanem mesterkéltné, pusztán az érzékiségre hat, de nem akarja és nem is tudja a férfi érzékein keresztül a lelket, a szívet is megfogni. Kielégíti az érzéki vágyakat, de a lelket üresen hagyja, szóval az ilyen cipő 1 éleknélkülivé teszi a lábakat, mert a férfi mindig a bizonytalan látja bennük és elvesz mellette az igazi, finom erotikái hatás, amelyet a fess cipőből kiemelkedő boka, a kerek „vádli”, a hajlékony, karcsú lábszár vált ki. Az ilyen láb nem erotikus, hanem egyenesen pornográf.

*

Talán sokan nehézkesnek tartják a hócsizma viseletét, pedig mennyi erotika, mennyi izgató van benne, de természetesen csak akkor, ha szépen a formás lábához tapad és

nem túlságosan bő. Csillogó fekete fényük mint a tükör veri vissza a legkisebb fénysugarat. A szoknya és a csillogó fekete hócsizma között a finom, pókháló vékony selyemharisnya egy keskeny kis csíkja bujkál ki, mint a kora tavaszi napsugárra kidugja fejét a kis hóvirág. A formás lábból csak ez a keskeny harisnyás sáv látszik ki, a férfi érzi azt, hogy itt van még szebb, formásabb része is a női testnek, amelyet takar a ruha. A karcsú bokák, az apró cipőcskék láthatatlanok, a fekete, fényes csizma elrejtí őket, mint a csillogó szemfedő az örökre lecsukott szemeket. A csillogó fehér havon ezek a csikorgó fényes csizmák mint a legszebb feketeszemű, tüzes spanyol nő izzó szemei, úgy hívogatják a férfit, hogy kövesse őket. Kíváncsi a férfi, hogy milyen lehet a kis női láb, amit a fényes csizma takar.

Nem elég azonban, ha a nő lába csak a cipője és harisnyája által divatos, hanem a ruhájának is változatosnak, divatosnak, kívánatosnak kell lennie. A mai kor divatja olyan, hogy a ruhák tökéletesen kidomborítják a nő idomait, nem rejtegetnek semmit, mint a régiek. A természetes bájak, idomok kidomborodása a ruha testhez simuló vagy lágy redői alól, annyi erotikát, érzéki vágyat kelt, mintha csak kombinéban lenne a nő, sőt talán még többet, mert titokzatosabbak, rejtelmesebbek a ruha redőin keresztül kidomborodó női vonalak. A női divat örök lüktetése módot nyújt

minden nőnek, hogy testét változatos öltözködéssel a nap bármely szakában kívánatossá, vonzóvá tegye, hogy fenntartsa az újszerűség lebilincselő varázsát.

Délelőtt legelőnyösebb, legszebb viselet a kosztüm, amelyet nyáron, télen, tavasszal és ősszel egyaránt lehet viselni, a legkülönbözőbb anyagokból és formákban. A tavasziak és nyáriak természetszerűen világos, könnyű szövetből, vászonból vagy selyemből készülnek, míg az ősziak és a téli kosztüмок sötét, vastagabb szövetből.

Az egészen testhez simuló szoknya, amely alig fedi a térdet, minden lépésnél jól kiemeli a nő izmainak játékát, megfeszülését, elernyedését. Még az anatómiához nem értő férfi szemé is észreveszi az izmok játékát, mert a testhez simuló szoknya apró ráncai jobban láthatóvá teszik, mint a puszta akt, ahol az izmok finom szálai csak a hozzáértők figyelmét vonják magukra. Kiemeli a derék karcsúságát, mert hisz a derékon kapcsolódik. A karcsú, hajlékony derék, mint a szellőben hajladozó nádszál, fűgén, rugalmasan mozdul minden egyes lépésre. A kerek csípőkhöz simuló kelme igen alkalmas arra, hogy a férfi szeme gyönyörrel pihenjen meg rajta, ha maga előtt látja hajladozni, ringani és sajnálkozva sóhajt fel, ha a szép, kívánatos nő eltűnt szeme elől.

A szoknya alja néha hasított, nem túlságos magasan, csak kacéran, csiklandósan. A lépésnél huncutul ki-kidomborodik a kerek térd, hogy ismét eltűnjön a következő lépésnél. Iz-

gatóan szépek a férfi számára ezek a hasítékok, amelyek látni engedik néha egy-egy pillanatra a formás lábszár egy-egy darabját, amely a csipő felé halad. Ha magas ez a hasíték, különösen akkor, ha a kombiné alja is kilátszik mögötte, már elveszti a férfi előtt igazi hatását, mert túlsok a látható és nemcsak kacéran egy pillanatra, hanem állandóan szétnyílik a szoknya két oldala.

Sok esetben elől két-három „hól” van, mely valamivel a csipőmagasság alatt kezdődik. Minden lépésre meglebbenek, hullámszerűen, integetnek a különben testhez simuló szoknya közepén, mint a sivatag közepén levő oázisok pálmái. Csábítják a férfi tekintetét, fölébresztik fantáziáját, amely őt az emberi örök szerelmi lét paradicsoma felé viszi.

Vannak szoknyák, amelyek lefelé harangalakúak. Főnt még, legfeljebb a térd magasságáig, egészen testhez simulok, kidomborítva a nő alakját, idomait, de aztán hirtelen kiszélesednek. Ezek a járásnál kényelmesebbek, mert nem szűkek és a járást nem gátolják. Az ilyen szoknyát viselő nő idomai csak a járás közben villannak meg a ruha szövetén keresztül, vagy csak akkor tüntetik fel a combok lágy vonalát, ha az enyhe szellő a szoknya anyagába kapaszkodik és a puha szövet viselőjének idomaira simul.

Tavasszal virágos, könnyű szövetből készülnek a női öltözékek. Üdék, mint a virágot falkasztó, napsugaras tavasz. Ilyenkor megelevenítik a tarka színekben pompázó női ruhák az

utcát. Finom pasztell-színek, melyek vetekednek a tavaszi virágok harmatos szirmain megtörő napsugár ezer színben visszavert csillogásával. A nők tavaszi kosztümjei a sokszínű tarka virágokra hasonlítanak, üdék, harmatosak, mint a szerelmes tavasz, illatosak, ígézők, kábítók, mint a rózsa harmatos, bódító kelyhe. A vékony szöveten keresztül bujkáló napsugár megvilágítja a nő alakját csábosán, kacéran, mint fátyolba burkolt titokzatos virágot.

A nyári kosztümök színes vagy fehér vászonból készülnek. Ezek mindig frissek, tiszták. Csillogva siklik végig rajtuk a napsugár, mint a fehér homokos út apró, csillogó szemcséin, mint egy nagy fehér lilium ragyogó kelyhén. Az őszi és téli kosztümök vastag, sötét szövetén a sápadt őszi napsugár nem tud keresztülhatolni éppúgy, mint a kíváncsi férfitekintetek. Hozzásimul a nő alakjához, kidomborítja az idomokat, de a legmegerőltetőbb tekintet sem tud keresztülfúródni rajtuk, csak sejtelmesek, titokzatosak, mint az éjszaka sötétje.

A kosztümkabát is testhez simuló, a váll párnázott, hogy kívánatosabb, érzékibb legyen a nő egész megjelenése, tökéletes az alakja. Rövid, alig csípőig érő, elől kikerekített, vagy háromnegyedes. Tökéletesen a nő alakjához simul, kidomborítja a keblek kerekességét, amelyek szabadon pihegnek; a karok és a váll gömbölyűségét, teltségét, szép keretet vonva a nyak és a fej köré, kiemelve annak formáját, hajlékony vonalát. Seholy a legkisebb ránc. Minde-

nütt a test lágy idomaihoz tapad, mint az ölelő karok. A rövid a dereknél jól érvényre juttatja — mint a szoknya — a derék karcsúságát, kiemeli a csípő szabályos teltségét, szép formáit, a hát egyenes vonalát. A kosztümkabát a felsőtest szépségeit juttatja jobban érvényre, míg a szoknya az alsótest, különösen pedig a lábak szépségét emeli ki.

A kitömött vállak nem a kisportolt férfivállakat akarják utánozni, a nők egyáltalában nem ezt a célt akarják vele elérni, hanem hogy a keblek jobban, izgatóbban kidomborodjanak és a széles vállak emeljék e nőiességét. A férfias nő nem vonja magára a férfi figyelmét, mert nem kelti fel vágyait, viszont nőiességének kidomborítása kívánatossá teszi a férfi szemében. A kikerekített kabát két szárnya között szabadon maradt kis háromszög pedig nyílszerűen felhívja a férfi figyelmét, hogy alatta lüktet az élet örök bölcsője, ott húzódik meg a szerelem puha fészke, a férfi vágyainak örök célja.

A háromnegyedes kabát a szoknyából alig hagy valamit láthatóan, mert egész térdig körülfogja a testet. Egészen hozzásimulva fogja át, mint finom lepel, mint a virág kelyhét a színes szírom.

A téli és őszi kosztümkabátok prémezettek. A régi nagy gallérok helyett most kis gallér és a kihajtó van prémből. A prém maga is nagyfokú erotikát vált ki, mert szoros kapcsolatban van a nemi étellel.

Nem takarják el teljesen a nyakat, hanem lágyan fogják körül, amelyből kiemelkedik a büszke nyak, a szép fejcskével. A puha, prémes, széles kihajtók emelik a keblek teltségét és gömbölyűségét, megvédik a dermesztő hiedegtől és jobban elzárják a kíváncsi szemek elől.

Délelőtti viseletre legelőnyösebb a kosztüm, mert tökéletesen érvényre jut a nő alakja és a férfi szemének kívánatos bájai. Jegyezzük meg jól, hogy egy-egy szál virágdísz bármely kosztümet kedvessé, vonzóvá és igazán nőiessé tesz.

A kosztümet a különböző szabású és színű blúzokkal nagyon sokfélévé és változatossá teheti a nő. Mindig más blúz vagy pulóver, más és más hatást vált ki a férfiből. Máskép ragadja meg a fantáziáját, a lelkét, mert mindig mást fedez föl benne, szóval mindig újszerű, kívánatos, igéző a viselőjük.

Egy könnyű zsorzett-blúz, amelyen keresztül a nő hamvas, illatos bőre és fehérenműje, meglátszik a rózsás mellbimbó alig érezhető körvonala, a kacér mintájú hímzés, vagy egyéb díszítés az erotikum minden erejét felkorbácsolja és ezért van, hogy egy Ízléses blúz oly lebilincselően fogja meg a férfi tekintetét, hogy nem tud tőle szabadulni, nem tudja levenni róla tekintetét.

Angolos kis bubi gallérral ellátott blúz a nyak körül a fej és az arc szépségét keretezi és

tökéletesen kiemeli. Az apró szegőcskék a hullámzó keblek fölött, emelik a keblek magasságát, vállak szélességét, puha kerekességét. Elöl apró gombok díszítik, amelyeken visszaverődik a fénysugár, mint ezeryi csillag. Rövid ujjak keretezik a formás karokat, a gömbölyű könyökök kacér gödröcskéit.

A színek dús választéka teszi mindig új és újszerűvé az egész kosztümöt, változatossá, kívánatosná a nőt, mert a különböző színekről visszaverődő sugár más és más színárnyalatot kölcsönöz az arcnak és így annak kifejezése is más lesz. A bordó szín rózsás pírba öltözteti a mosolygó, kacagó élet tavaszi hangulatát, a halványzöld a nyári virágos rétek puha, andalító szénailatát hozza felénk, a barna a sok színben pompázó őszutolja ezerszínű napsugárát juttatja eszünkbe, a sötét színek pedig a tél meleg, de egyben komoly hangulatát éreztetik velünk.

Délelőtt lágy, könnyű szövet, batiszt, pulóver, blúz borítja be a mai nő felsőtestét. A selyem nem a délelőtt hangulatához való, éppen ezért nem is hatásos.

A trikószerűen testhez simuló pulóverek izgató, bizarr külsőt kölcsönöznek a nőnek, mert szinte úgy tűnik föl, mintha testét semmi sem borítaná. Teljes mértékben kidomborodnak az idomok és az izmok legkisebb rándulása is jelentkezik a rájuk tapadó pulóver alatt. Ezért csak kifogástalan keblű nőknek ajánlatos.

Az egyszerű, színes angol blúz kiemeli az egész alak tökéletes szépségét, kerekdedségét.

A selyem, zsorzett blúzek délutáni viselésre valók. Ezek is egyszerű szabásúak, mert a túl bonyolult szabás elrontja a hatást, miután nem tud érvényesülni az alak. Egy-egy szikrázó tűzű strasz-tű vagy gomb ékesíti ezeket. Mélyebb nyakkivágásukon keresztülcsillan a bőr, a váll egy kis része. Pattanásig feszülnek a hullámzó, pihegő keblek fölött és szinte úgy tűnik, hogy a rózsaszín keblek kibújva bőrtönükből, mindjárt láthatókká válnak a kutató férfiszemek számára. Lenge selymek, finom zsorzetek, vagy cifra brokátok burkolják be a nőt, szabadon hagyva nyakát és karjait, mint a virág színes szirmai.

A selyemblúzek mellett viselnek még a nők kacér csipkeblúzokat is, különösen este, hogy a bőrükön megtörő, visszaverődő villanyfény szikrázva vakítsa el a szemet. Ezeket a csipkeblúzokat nyáron legfeljebb a vászonkosztümmökhöz hordják és inkább a téli színházi idényben a hosszú uszályos marokénszoknyákhoz van a divatjuk. Itt az uszály alá rejtett formákért azonban kárpótlást talál a szem, mert a csipkeblúz finom lyukacskáin keresztül kivillanó bőr, a hullámzó rózsás keblek, kerek vállak bársonyán gyönyörködhetik.

A gombok is változatosak. Különösen kedveltek például a délelőtti szövetblúzokon az apró katicabogár gombok. Kis katicabogarak ülnek a női blúzokon, hogy összetartsák a nyilasait, bezárják a mennyország kapuit. Hány

férfinak jut eszébe, amint irigykedve nézi ezeket az apró bogárgombokat: „mondd meg nekem, mit láttál, katicabogárka?” Szerencsés bogárkák, mert szabad betekintésük van, nincs titok előttük, odahajtják fejcskájukat a rózsás keblekre, csókot lehelhetnek rájuk. Apró zsebecskék is díszítik a blúzokat, de oly kacéran vannak a blúzra varrva, hogy pontosan a mellbimbókra híviák föl a fmvelmet, bár úgy tüntetik föl a helyzetet, mintha a zsebecskét máshova nem is lehetne varrni.

Apró zsebecskék is díszítik a blúzokat, de oly kacéran vannak a blúzra varrva, hogy pontosan a mellbimbókra híviák föl a fmvelmet, bár úgy tüntetik föl a helyzetet, mintha a zsebecskét máshova nem is lehetne varrni.

Anők örök, lüktető erotikus élete nem elégedett meg, hogy a blúzok változtatásával a kosztümöt minden alkalomra alkalmassá tudta tenni, hanem tovább gondolkozott a divat tovavitelén, hogy még találjon valamit, amivel változatossá tudja tenni a szoknya viseletét, így született meg a kazak. Ez se nem blúz, se nem felsőruha, hanem egész különleges keveréke a kettőnek, összpontosítva magában mind a kettő erotikus hatását. Nemcsak délelőtre, hanem estére is nagy előszeretettel viselik.

Különböző anyagú és mintájú anyagokból készülnek ezek a kazakok. Testhez simulok, lágy redőkben omlanak alá és csak tenyéryni részét hagyják szabadon a szoknyának. Szorosan a nyak körül záródnak, vagy szabadon hagyják a vállakat is. Sűrű apró gombokkal csukódnak. Az az érzése az embernek, hogy ezek a sűrűn egymás mellé varrt gombok, a szenvedély hirtelen föllángolására egy rántás-

sal végigpattannak és szétnyílik a ruha. A remegő ujjak alatt lepattognak, hogy szabaddá tegyék a nő testét. De egy kis nyilással hátul is csukódhatnak, hogy kacéran kikandikálhasson a hát sima bőrének egy keskeny kis csíkja.

Ezek a kazakok deréktői lefelé harangszerűen kiszélesednek, hogy a legkisebb szellő beléjük kapaszkodhasson és magasra lebbenthesse fodraikat, de hiába, mert a meglebbenő színes harang alatt csak a testhez simuló szoknya lesz látható. A nő a kíváncsi szemek elől védve maradt, hogy még titokzatosabb, izgatóbb légkört vonjon maga köré.

Mielőtt azonban továbbmennénk, meg kell jegyeznem, hogy az aránylag hosszúderekú, rövidcombú nők számára sem a blúz, sem pedig a kazak viselete nem előnyös. Ugyanis mindkét viseletnél erősebb hangsúlyozást nyer a derék, ami az ily esetekben a női testnek ezt az aránytalanságát még jobban kiemeli. Az ilyen testalkatú nők inkább egybeszabott ruhát vegyenek fel és mondjanak le saját érdekében a mai divatnak e hatásos, de nem mindenki számára előnyös viseletéről.

*

Íme, csak egyetlen pillantást kell vetnünk a modern nő ruhatárára és láthatjuk, hogy teljes tudatában van legyőzhetetlenségének, amellyel riválisai fölött uralkodik és elviszi a szerelem istenének babérjait. A puha szövetből készült angol ruhák is a testhez simul-

nak és a legszebb színekben pompáznak. A mai modern divat nem rakja tele hímzésekkel, díszítésekkel a ruhát, hogy a sok dísz alatt elveszzen a test alakjának érvényesülése, hanem egészen sima, a test idomaihoz tapadó, azt érvényre juttató, a szépség és a modern testkultúra követelményeinek megfelelő ruhadarabokat ajánl. Az egyszerű, angol szabású, a nyak körül kis gallérral ellátott ruha, lágyan keretezi a nyakat, a szép formájú, büszke fejeket, amelyekben villámnál gyorsabban cikáznak a gondolatok, érzések, vágyak. Elöl a derékig apró gombokkal gombolódnak, kacéran incselkedve a tekintettel. Egy-egy zseb- vagy zsinórdísz csak még kacérabba teszi az ilyen ruha már amúgyis testhez simuló szabását.

Az egyszerű, angol szabású, a nyak körül kis gallérral ellátott ruha, lágyan keretezi a nyakat, a szép formájú, büszke fejeket, amelyekben villámnál gyorsabban cikáznak a gondolatok, érzések, vágyak. Elöl a derékig apró gombokkal gombolódnak, kacéran incselkedve a tekintettel. Egy-egy zseb- vagy zsinórdísz csak még kacérabba teszi az ilyen ruha már amúgyis testhez simuló szabását.

Hosszú, a gömbölyű karokhoz tapadó ujjak a gallérhoz hasonló keskeny kis visszahajtóval a lágy, hosszú, keskeny kezek formáit emelik, mintegy keretbe foglalják. Sejtetik a karok kerekességét a könyök két kis gödrét, azokat a huncutul mosolygó gödröcskéket, amelyek oly kedvessé, kívánatossá teszik a karokat, amikor a finom, százszerű szövet alól csábosán ölelik körül a férfi nyakát. A ruha alsó részének sima, egyhangú vonalát csak néha szakítja meg egy-egy szemberakás, amely rendszerint az elejének közepén van, épúgy, mint a kosztüm-szoknyánál.

A teljesen testhez simuló egyszerű ruha kidomborítja az idomok teljes formáit. Kerek vagy szögletes kivágásuk a nyaknál többet

hagy szabadon. Elöl az egész ruhán végighúzódik egy keskeny fehér betét, amely szinte a test középtengelyét vázolja. Végigszalad a kerek mellek között, pontosan középen, hogy a tekintet megálljon egy pillanatra. Az egyszínű, testhez simuló ruha egész erotikája ebben a kis, alig egycentis fehér vagy színes betétben összpontosul, amelyben a nő egész mivoltát a férfi szeme elé varázsolja. Kacér nyílásként tűnik föl ez a keskeny sáv, amelyen keresztül megpillanthatja egy óvatlan pillanatban a nő kívánatos aktját, amelyet a ruha takar ugyan, de mégis rajta keresztül kidomborodnak formái. Használhatnak szélesebb betétet is, amely a teltebb nő alakját előnyösen karcsúsítja.

Egészen más a hatás, ha a betét csak a derékban van. A derék széles betétje, amelyet néha virágok díszítenek, csak a keblek kerek halmait domborítja inkább ki, bár nem látható belőlük semmi.

Az ujjak sokszor szabadon hagyják a könyököt, fölötte záródnak. A kacér kis gödrök itt huncutkodnak, sejtetve a kar szépségét, a vállak kerekességét.

A ruha alja lágyan simul a testhez, a lágyan ringó csípőkhöz, hogy minél jobban kidomborodjanak és kívánatos legyen a nő. Minden lépésnél meglebbentik az egész aljat és a lábak jobban láthatókká lesznek. Egész vonaluk szabadon marad, hogy gyönyörködni tudjon bennük a műértő és a kíváncsi szeme.

Azok a csíkos anyagból készült ruhák, amelyeknél a csíkok a test hosszirányába húzó-

nak végig, fiatalabbá, karcsúbbá teszik a nőt. Ezek a test minden részén végighúzódo csíkok kiemelik a nő legrejtettebb bájait is. A csíkok végighaladnak a mellek halmain, elhaladnak a két kerek kebel között vagy a háton sorakoznak föl szépen egymás mellett. Egyszerű csíkok csak és mégis a testhez simulva mennyi rejtett formára hívják föl a figyelmet. A keresztbe haladó csíkok, mint a föld szélességi körei, részekre tagolják a nő testét, hogy külön-külön fölhívják a figyelmet az egyes részek szépségére. Ezek azonban teltebbé, erősebbé teszik a nőt és így csakis sovány nőknek ajánlható.

A keresztbe haladó csíkok, mint a föld szélességi körei, részekre tagolják a nő testét, hogy külön-külön fölhívják a figyelmet az egyes részek szépségére. Ezek azonban teltebbé, erősebbé teszik a nőt és így csakis sovány nőknek ajánlható.

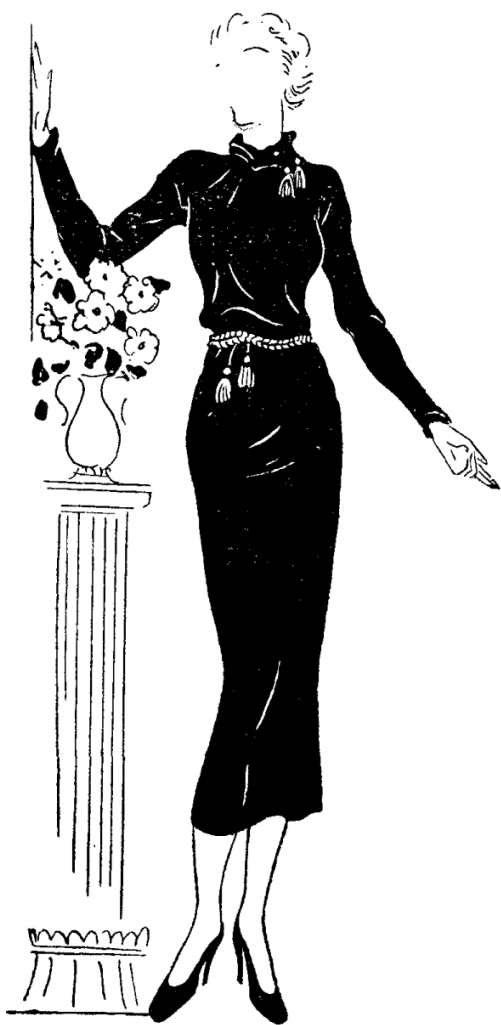
A csíkos anyagból legszebbek azok az angol szabású ruhák, amelyek az alakot izgatón kiemelik, de egyúttal szabad mozgást is engednek. Nem akadályozzák a könnyű járást szabadon, rugalmasan, csábosán hajladozhat az egész test.

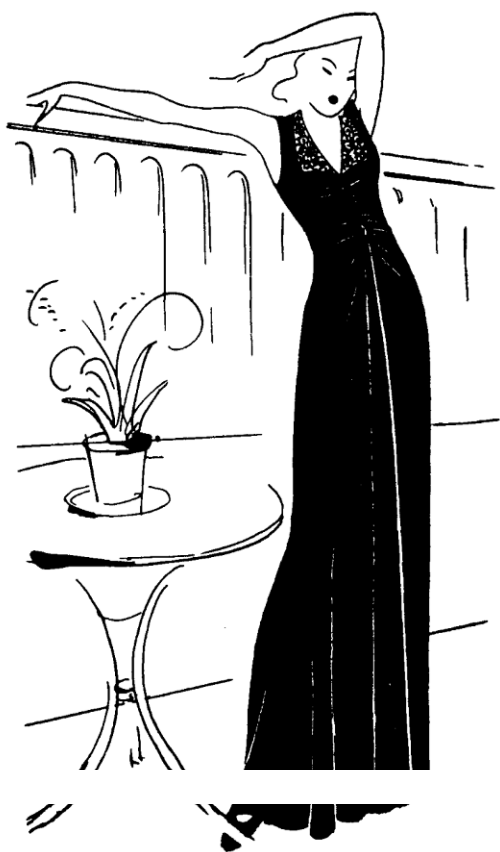
A kockás anyagból készült ruhák is többnyire sima angol szabásúak, de emellett is erősítik, teltebbé teszik az alakot. A ráeső tekintet előtt az összefolyó kockák mintegy incselkedve táncot járnak. Ezek az apró, összefolyó kockás anyagok a szemnek kellemesek, az érzékeknek szépek, édesek. A szorosan testhez simuló ruha alatt apró kis részekre osztják föl a nő testét, minden kis porcikáját külön kihangsúlyozva és kidomborítva. Rendszerint széles, fehér, keményített kihajtó díszíti a derekat, emeli a vállat, a kebleket pedig betakarja és eltünteti. Minden egyes lélekzetvétel meg-

megemeli a szép, fehér, keményített kihajtókat, sejtetve, hogy ott alatta van meghúzódva, titokzatosan elrejtve a rózsás kebel. A két fehér kihajtó mint két óriási fehér, kiterjesztett szárnyú lepke, védőn takarja el a remegő hal-mokat, hogy ne hatolhasson keresztül a férfi tekintete, ne érhesse tiszta, szűzies, kívánatos halmaik rózsás bőréét.

A nyári fehér és színes vászonruhák végig-gombolhatók és fehér vagy színes gombokkal záródnak. Szinte felöltő benyomását keltik. Persze, a gombok vonalában hajlaskor, leülés-kor igen sokszor buggyt vet a vászon és be-pillantást enged a ruha mögé — a férfiak nem kis örömeire. És valljuk meg, a nők jól tudják ezt és mégis viselik. Viselik, mert érzik, hogy nagy jelentősége van a férfiak szemében egy ilyen, őszintén szólva semmitmondó, semmit el nem áruló, de azért sokat sejtető kis kacér nyílásnak. Záródhatnak ezek a nyári vászon-ruhák színes csont cipzárakkal is és ezek a könnyen kezelhető zárok talán még sokkal pikánsabbak, mint a gombok. Végül széles szí-nes bőrévek fogják át a derekat, hogy kiemel-jék karcsúságát, hajlékonyságát és a csipő rin-gását.

A nyári, finom muszlinruhák lenge anyagán átszűrődő napsugár fényében burkoltan, mint sűrű párán át sejtelmesen látni a nő alakjának csábos körvonalait. Finom, lenge anyaguk, mint korareggeli napsugárt fátyolozó pára, úgy takarják be a nő testét szorosan hozzá-tapadva.

A modern délutáni ruhák újabban elvesztették régebbi meztelenségüket, sőt nagyon is zárt, komoly, szolid szabásúak. A mai kor divatja ezt az időpontot találja legmegfelelőbbnek arra, hogy a modern nő a maga komolyságában jelenjék meg a délelőttjét irodában, munkában eltöltő férfi előtt. A délutáni ruha így válik a nő életében átmenetté a munkás délelőttből a jókedvű, magábatelejtkező este és a perzselő mámorú éjszaka felé.

A bársony különösen nagy szeretetnek örvend a mai divatban. Puha, finom felületével a nő selymes bőrre emlékeztet. Minden érintésre melegen, csiklandósan reagál a bársonypuha anyag. Izgató, kéjes gyönyör még az érintése is. A testhez simuló derék, amelyen át ki-domborodnak a telt keblek, a szabadon hagyott nyak és a kivágás körül elhelyezkedő finom, fehér csipkegallér, úgy hatnak, mint a fekete éjszakában virágzó fehér lilium szirmai. Emelik a hamvas pírú arcocská szépségét, kívánatoságát, pikánságát.

A dúsan húzott, könyökig érő ujjak kiemelik a váll kerekességét, a karok gömbölyűségét, vakító fehérségét. Az egészen hosszú, szorosan a gömbölyű¹ karhoz tapadó ujjak a keskeny női kacsóknak adnak méltó keretet.

A dús redőjű alj, amely a lábszár felét is takarja, a szabadon hagyott lábszár köré titokzatos, sejtelmes légkört von, amely aztán az egész nőt körülöleli.

A habos csipkegallér, a testhez simuló bársonyderék, a bő redőjű alj mámorító; báj,

szépséget sejtet, mert mint az éjszaka, csak sejteti rejtett titkait.

Készülnek még nehéz selyemből is délutáni ruhák, amelyek vagy fényesek, hogy a nap-sugár, a villany szikrázó fénye megtörve visszaverődik rajtuk, vagy pedig fénytelenek és mint a szomjazó virág a vizet, minden kívülről jövő fényt magukba szívják. Ezeknek a nehéz selyemruháknak suhogó selyme a hideg, elegáns erotikum csábító, bizarr dallamával kíséri a nő minden mozdulatát, fokozza a divat általános, előkelően ingerlő hatását.

A teljesen testhez simuló ruhákon csak elől a keblek között, vagy a csípőtől lefelé középen van egy kis redőzés. Ez a keblek közötti ún. „raffolás” emeli azok domborúságát, mert a ráncok csak sejtelmesen mutatják a keblek kerekességét. A ráncok különböző elrendezésének eredménye az lesz, hogy különbözőképpen mutatják a keblek formáit, amit az okoz, hogy másképp helyezkednek el a ráncok, ha szemben látjuk viselőjüket, vagy ha oldalról nézzük, így minden oldalról más és más a ruha érzéki hatása. A csípőtől lefelé középen levő ráncolás nem céloz mást, mint a dús redőzettel árnyékolva legyen az alsótest, azt kiemelje és magasabbá tegye. Ez a redőzés különösen erősebb nőknél ajánlatos, mert a túlságosan kidomborodó hasat eltünteti.

Fiatal, karcsú nők részére nagyon előnyös délutáni viselet a világosbarna gyapjúmarokénből készült ruha. Ezek rendszerint raglán-szabásúak, hogy a vállak szélességét emeljék,

amit a lefelé szűkülő hosszú ujjak csak még jobban előmozdítanak. A szoknyarész alul kibővül, de az egész ruhán szinte pontosan a mellbimbókat érintve, végighúzódik egy-egy varrás. A nyakat „plisszírozott” csipkegallér díszíti, ami szép keretet ad a fejnek és az arcnak. Az ujjakat is csipkekézelő díszíti, szép kifejezést adva a ruha ujjának. Szép a kék kreppzsorzsettből készült délutáni ruha is, amelyen átsillan a rózsás, illatos bőr. Itt a testhez simuló kombiné a vékony ruha alatt a tökéletes alakot érvényesíti. A kivágást fehér csipkeszegély díszíti és kétoldalt színes virághímzés emeli a keblek és a vállak kerekességét. A keblek alatt fölfelé háromszögbe kis húzás emelheti ki még jobban a kebleket. A karcsú derekat öv öleli körül, kiemelve ezzel annak karcsúságát, törékenységét.

Általában nagyon divatosak most a színes, széles selyem- vagy bársonyövek, amelyek oldalt, elől, vagy hátul szépen csokorra kötve találhatók és mint színes márványöv fogják körül a derekat. Ha elől vannak csokorra kötve, minden lépésnél meg-meglebbenve, a nő legerotikusabb, legcsábosabb részét jelzik.

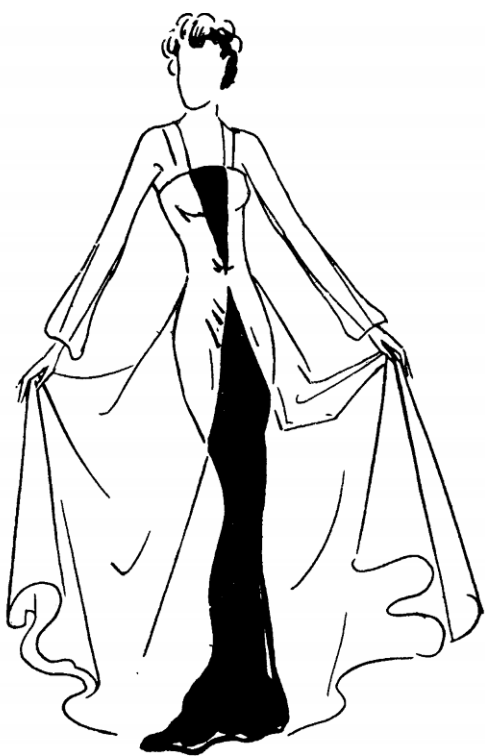
A nyári délutáni ruháknál, különösen a zsorzett és a muszlin divatos. Ezeknek kacér, vékony, fátyolos anyaga látni engedi a nő vállait, karjait és mint a ködön át világító lámpa fénye, átszűrődik a nő bőrének meleg, csiklandó illata. A nagyvirágos muszlinruhák virágok pompájába burkolják a nőt, mint a tavasz üde lehellete a fákat. A virágok a ruha szabása

folytán természetesen a nő testének különböző részeire esnek. Ezek a szép, színes virágok föl-hívják a figyelmet azokra a helyekre, ahol a nő legnagyobb erotikumát rejt. Ha a mell fölé esik a virágminta, úgy hat, mintha illatos, harmatos virágsziromba takarná azt és hogy csak azon keresztül láthatja a férfi a nő bájait.

A virágos ruhák ezerszínű virágaikkal olyan buja, bizarr jelenségek, a ruha fátyolszerű anyaga oly sokatígérően lebeg a férfi szeme előtt, hogy szinte újabb rózsás bőrtakarót alkot a test fölött és annak minden vonalát is láthatóvá teszi alattuk. Átlátszó, finom szövetjük a test melege és illata áramlásának nem áll útjába.

A komoly estélyiruháknál a szövet drágasága, értékesége pótolja a ruha mennyiségét. A válogatott finomságú szövetek a testet csillogó lepelbe öltöztetik. A finom pókhálószerű selymek a testhez simulnak, kiemelve annak minden kis részét. Arany- és ezüstszövetekből készülnek azok az estélyiruhák, amelyek a hát, a vállak, a mell és a karok meztelenségét még fokozottabban érzékelhetővé és kívánatosá teszik. Az estélyi ruhák kivágása minden korok nőjének raffinált eszméje. A meztelenség végighúzódik az egész háton a derékig, sőt a kebleket is alig takarja. A legfantasztikusabb szabásokat láthatjuk, amelyek a diszkrét erotika legmagasabb fokát képviselik. Ezért

mondhatjuk az estélyi ruhát a nő legegényibb öltözetének.

Rendszerint keskeny pántok tartják össze a vállakon a ruhát, a hátat legtöbbször a deré-
gik szabadon hagyva és mégis megszakítva az
egybefolyó meztelenséget. Mintha csak a testre
lennének öntve, úgy tapadnak ahhoz, kiemel-
ve minden kis izom mozdulatát, remegését.
Térden alul rendszerint kibővül a ruha, hogy
szabadabb legyen a mozgás és hogy minden
lépésnél rácsavarodva a lábakra, még jobban
kidomborítsa az alakot, a legapróbb vonalakig.

Az ezüstbrokátból készült estélyi ruhák igen
jól juttatják érvényre a tökéletes alakot. Csak
keskeny vállpánt tartja a ruhát, a jobb vállat
piros virág díszíti, amely rendszerint a jobb
keblet is félig takarja. Minden lélegzetvételnél
megmozduló virág szirmának lágy rezdülése
figyelmessé teszi a férfit a rejtett bájakra. A
háton pedig sokszor ferdén szabott dekoltázs,
hogy még izgatóbb legyen a ruha, mert így
csak az egyik fele látható a hátnak, a másik
felét csak sejteni lehet.

Alját baloldalon különálló berakás díszíti,
amely minden lépésnél kidomborítja a lábszár
szépségét és kecsességét. A finom ezüstkélme
csillogva burkolja be a csábos alakot. A mez-
telen vállak és karok az anyag csillogó fényé-
ben igéző harmóniává egyesülnek.

A világosabb, például a lazacszínű nehéz se-
lyem estélyi ruhák rendszerint azok, ahol a
dekoltázs a vállakat és a testnek velük egy-
irányba eső részeit teljesen szabadon hagyják.

Előszeretettel használják ezeknél a túllfodorokat. Ez a túllfodor mint valami rózsaszín felhő övezi az egész dekoltázst. Harmatos, üde virágkehelyből emelkedik ki a büszkén ívelő nyak, a szép fej, a rózsás arc. A bal kebel alól félköralakú redőzés indul ki és húzódik a centrum felé. Ez az egyedüli dísz a különben sima ruhának és szerepe így igen varázsos. A dekoltázs nem nagy és mégis csábító benne a nő, izgató, mert a raffinált túllfodor és a félköralakban húzódó redőzés a szem érzéki gyönyörűségét művészi magaslathoz emeli.

Az aranyiaméból készült estélyi ruhákon rendszerint hátul mély, derékig tart a dekoltázs. Úgy fest, hogy szinte azt hiszi a néző: a nap aranyos sugaraiba öltözött a nő. A mély dekoltázs látni engedi a hát hamvas bőrét, az édes, meleg illatot árasztó bőrt és bepillantást enged a nő meztelen testére. Elöl vastag aranyzsinórral egész magasan záródnak és két hasított, bő ujj takarja a karokat. Elöl tehát egészen zártak, semmit sem láttatnak a nő testéből, féltékenyen őrzik, mint egy szerelmes lovas szíve hölgyét. De amint hátat fordít, az ellenkező hatás tárul szem elé, mert láthatóvá lesz a mély dekoltázson át az egész selymesbőrű hát. Ha meg a karjait nyugodtan lengeti, vagy lágyan leereszti, körülöleli az aranylepel, nem enged betekintést, de amint fölemeli: lehull és mint a színpadi függöny fölgördülése után, előtűnnek a fehér, kreol, formás, gömbölyű karok. A derekat végül aranyzsinór öleli át lágyan. Az egész ruha titokzatosságba bur-

kolja a nőt, úgyhogy a férfi szinte két alakban látja maga előtt. Izgatja a változatosság, mert ha előlről nézi, egész zártságot lát, amely nem enged betekintést, ha pedig megfordul, teljes meztelenséget talál. Ha átfogja tánc közben karjával, érezheti testének melegét. A szende szüziességet és a nagyvilági nőt összesíti magában ez a ruha. Előlről minden érzéki gondolattal szemben élénk tiltakozást fejez ki a ruha, ha pedig megfordul, szinte fölkinálja magát a meztelen hát.

Az estélyi ruhák mindenkori dekoltázsát a ruha hosszúsága, sőt az uszály pótolja. Ezek a lassan kígyózó uszályos szoknyák, mint méltóságteljes nagy kígyók, úgy siklanak a nő után, királynői méltóságot kölcsönözve járásának és egész testtartásának. Szinte földöntúlnak látszik a nő és csak az édes, bűvös földi mosoly, amely a száj körül játszik, meg a kacér csillogás a szemében, cáfolja meg a szoknya hosszú uszálya által keltett látszatot. Igéző ő is, a földön járó, tetszeni akaró nő. A ruha egész térdig szorosan a testhez simul, majd hátul legyezőszerűen kiszélesedő uszályba megy át. A derék kerek vonalát, a csipő kerek párnáit kiemeli, de a kecses lábakat eltünteti az uszály alá, csak a cipők orra látszik ki alóla.

Azokban a habos, bő, húzott szoknyájú túllruhákban, mint mesebeli tündérrálynők, olyanok a nők. A bő túllszoknya szinte lebeg, mintha nem is a nőn volna, hanem az alakja a túllfelhők között úszna. A szorosan testre

tapadó kombiné teljesen kihozza a nő alakját és a bő tüllszoknya pedig rajta úgy hat, mintha csak könnyű lepel lenne a nő meztelen aktján. Finom lepelbe takarja a kívánatos, csábos női testet, amelynek minden idomát kidomborítja ez a kombiné. Míg a bő ruha sok esetben előnytelen, mert elvész benne a nő alakja, addik a tüllruhánál egészen más a helyzet, mert a testhez simuló kombiné adja a nő alakját, a tüll pedig rajta csak igézően csábos lepel: a nő szinte meztelennek látszik, pedig hol van még a meztelenségtől.

Az ilyen habos ruhák a lábfejeket eltüntető uszályos testvéreikkel együtt mindezekon felül még valami földöntúlian lebegő járást adnak a nőnek. Nemcsak combja, idomai, de maga a lépés ténye is elvész az anyag ráncai alatt s legfeljebb csak egy-egy pillanatra válik érzékelhetővé a finom női láb vonala. Az érzékeket ingerlő titokzatosságba burkolózás legraffináltabb eszköze a női divat kezében az estélyi ruhák szélesskálájú megoldási lehetőségeiben az uszály kígyója, vagy a tüll hab tengere.

A szőkehajú és fehérbőrű nőknek legelőnyösebb a fekete estélyi ruha, mert ez kiemeli a bőr vakító fehérségét. Elöl és hátul szívalakú kivágás díszíti a ruhát, amelyet a vállon keskeny gyöngypánt tart. A hát mély dekoltázsának sötét háttéréből vakítóan világít ki a csillogó, fehér bőr és az aranyos szőke fej, mint az olvasztott arany keretezi azt. A szívalakú kivágás félköre pontosan a kebleket takarja, mint két nagy rózsaszírom. A csípőn széles se-

lyemöv van átkötve és ennek csokra védően tárja ki szárnyait a szerelem paradicsoma fölött. A ruha testhez simuló, minden idomot kidomborító szabása kétségtelenül előnyös, érzéki, kívánatos.

Az estélyi ruhák a legmabasabbfokú erotikát váltják ki a szemlélőből, amit mind anyaguk választékossága, mind szabásuk erotikus, bizarr, gyönyört ígérő voltánál fogva érnek el. Nincs olyan estélyi ruha, amelyik — ha egyéniségének megfelel — ne emelné a nő alakját. Nincs olyan dekoltázs, amelyik raffináltságánál fogva ne ébresztené föl a férfi kíváncsiságát, vágyait, ösztöneit. A modern divat olyan tökéletesen tudja érvényre juttatni a nő alakját, sejtetni a bájait, hogy nem meztelenségével, hanem inkább titokzatosságával köti le a férfit. Izgatja fantáziáját újszerűségével, mert azt lehet mondani: a mai ruhák minden oldalról más és más nőnek mutatják az őket viselő személyt.

*

Néhány szót még a kabátról. A mai nő kabátot legszívesebben csak tavasszal és ősszel visel, télen viszont a bundát részesíti előnyben. Ennek oka az, hogy a bélelt télikabátot nem tartja előnyös viseletnek a bundával szemben. Ezzel szemben az átmeneti időszakokban, amikor már könnyebben öltözködhetik, szívesen húz magára kabátot, mert már könnyebben nyílik alkalmá nőiességének kihangsúlyozására. A magasabbja inkább testhezállóbb, övvel

derékban leszorított kabátokat visel, a mollettebbje pedig raglánszabásúakat, amelyek a ruganyos léptű nő kecses mozgását redő játékkal előnyösen érzékeltetik. Hány férfi szeme akad meg egy-egy, kemény kebleken aláomló, izmos combokra pillanatokig rátapadó ragián angol szövetén... Vagy egy-egy nyári eső alkalmával hazafelé siető nő gumikabátjának előkelően zizegő hangjára hány fül figyel fel... Ugye, hölgyeim, mi szívesen viseljük el egy elegáns gumiköpenyben a legkiadósabb esőt is, ha sikereink vannak benne!

Harisnyája, cipője, fehérneműje és kozmetikájával éri el a kívánatosságot, hanem ezekkel összhangba kell hozni a kalapviseletet is. Mert igen erotikus lehet egy ügyesen megválasztott kalap, ha a nő arcát és egész fejét izgatóvá teszi. Természetesen ezen a téren sem szabad a divat túlkapásait követni, hanem mindenkor a nő egyéniségéhez, ruhájához és az alkalomhoz kell igazodni. Ennek ellenére manapság bizony sokszor látunk a nőknél meg nem felelő kalapokat, mert a legtöbb nő azt hiszi, hogy ami divatos, az akkor már szép és egyéniségének megfelelő is.

Délelőttre, kosztümhöz vagy angol ruhához, legelőnyösebbek a kisszélű angol kalapok, amelyek oly huncutságot, kacérságot kölcsönöznek az arcnak. A kacagó szemek huncutul, hívogatóan tekintenek ki alóla és igézően fog-

va tartják a férfi képzeletét, gyönyörűséggel töltik el a szívét. Fiatalos bájt, gyerekes derűt kölcsönöznek a keskeny karima által látni engedett arcnak, vagy annak csak nagyon kis részét, a homlokot árnyékolják be, hogy a kíváncsi férfiszem belemerülhessen a kacér szemek tükrébe.

Ezek a kis angol kalapok rendszerint apró, színes tollakkal, vagy sima szalaggal díszítettek. Azonban a tollak szépen simuljanak a kalaphoz. Nem szép és nem is elegáns, ha oldalt, vagy hátul hatalmas, rikítószínű, rettentő tollak merednek az ég felé. Az ilyen kalap a nő egész kívánatos, választékos és máskülönből vonzó öltözködését elronthatja és az erotikum fölkeltése helyett csak mosolyt csal a férfiak ajkára. Egy nő se tegyen soha sok toll-dísz a kalapjára. Színük is mindig finom, diszkrét legyen és úgy, mint egy pelyhes, védtelen madárka a fészekben, szépen hozzásimulva feküdjenek a kalapon. A szalagdíszítés is keskeny legyen, lapos angolos csokorral ellátott. Talán ez a legfinomabb dísz a kalapon és mégis éppen finomságánál fogva magára vonja a figyelmet. A túl széles szalagcsokorral díszített kalapok sem nem finomak, sem nem angolosak, hanem mint a túlzások általában — nevetségeseek.

A kicsiny, szél nélküli kalapok, mint apró kis gombák féloldalt ülnek a szép fejeken. Ezek inkább délutáni és nem angol ruhákhoz alkalmasak. Teljesen szabadon hagyják az arcot, a sima homlokot, úgyhogy a férfi kereső tekin-

tete megtalálhatja a beszédes szemeket. A rakoncátlan fürtök kibújnak a kicsiny kalap alól és a langyos szellő játszadozik velük. A lobogó fürtök pikáns külsőt kölcsönöznek a nő arcának, csiklandósan simogatják a férfi tekintetét. Nem rejtenek el semmit sem az arcból, alattuk nincs titok. De néha ez is kell! Nappal megfoghatatlan vonzóerőt kölcsönöznek az egész tekintetnek. Bármily büszke, hideg az arc kifejezése és mint a fehér márvány, érintetlen, lehűti a férfit, de a szemek sarkában bujkáló kacér mosoly, a huncut kis kalap minden hidegséget elolvaszt. Bájos, mint egy hatalmas virág, amelyet a napsugár csókja költöget álmából. Fátyol díszíti, amely vagy annyira rövid, hogy csak a szemet takarja, vagy oly hosszú, hogy az egész arcot beborítja. Vékony a fátyol és mégis annyi erotikát rejt magában, annyi bizzar gondolatot ébreszt a férfi lelkében, hogy nélküle nem tudnánk oly szépet álmodni a rideg életben.

A kis rövid fátyol csak a szemet takarja, ezen az apró fátyollyukacsúkon keresztül tekintenek a férfire a nő tüzes, követelő szemei, vagy szelíd, kérő, esdeklő tekintete. Mindez megszakítja az arc egyöntetű szemlélését. A férfinak külön kell észrevenni a fátyolon átszűrődő szemeket, külön a csókos, piros száját és ez együttvéve olyan különös hatást vált ki, mintha az egész arc takarva lenne és csak a fátyolrácson át láthatná a sokkifejezésű szemet.

Ha az egész arcot beborítja a fátyol, titok-

zatossá, rejtelmessé teszi a nő egész lényét. Kelet asszonyaira emlékeztet, akik eltakarják arcukat a férfi tekintete előtt és ezzel kíváncsi-vá teszik a férfit és titkoztatossá magukat. Szeretné föllebbenteni a fátyol finom takaróját, hogy gyönyörködhessen az édes arcocskában. Szinte védőfalat alkot a nő arcán, hogy a férfi szenvedélyes, tüzes pillantása akadályba ütközzön. A nő lenge fátyol mögül bátrabban nézhet a férfi arcába, az pedig szeretné elhárítani útjából az akadályt. Ha a szél néha meglebbenti a könnyű fátyolt, kíváncsian les alá a férfi, hogy minden megszakítás nélkül láthassa a nő kívánatos arcát és gyönyörködhessen benne.

A modern nő tudja, mit jelent a fátyol. Tudja, mennyire hat az érzékekre, milyen mértékben vonja magára a figyelmet. És ez az ok, amiért oly nagyon kultiválják viseletét.

A kacér, fátyolos kis kalap pikáns-ságot, nőies bájt, kedvességet, friss tavaszi ifjúságot, vagy kacér kifejezést kölcsönöz az arcnak. Ezért ha fátyolt hordunk a kalapon, ne tegyünk rá más díszet, mert az egymagában is a legtöbb díszet adja és a legnagyobb hatást váltja ki.

A nagy szélű kalapok majdnem az egész arcot beárnyékolják és elrejtik a csillogó szemeket a kíváncsiskodók előtt. Hiába akarnak az élet tükrébe pillantani, nem lehet, a széles karima útját állja. Csak a piros kis száj látható az arcból, amelyet nem árnyékol be még a széles karima sem. A nedvesen csillogó kis

száj, amelyről azonban minden hangulatváltozás leolvasható. A nagyszélű kalap oly rejtelmessé teszi a nő arcát, mint valami álarc, amely nem engedi látni a szemeket, azokat a lágyan simogató vagy haragosan villámló, tüzes szemeket. A szép vágású orr és a piciny száj kíváncsivá teszi a férfit, titokzatossá, rejtelmessé és megfejthetlenné a nőt.

A nagyszélű, de különösen a nyári kalapokat nagy előszeretettel díszítik virágfüzérékkel. Azonban ez is csak akkor hatásos, ha finom, diszkrét. Lehetőleg apróvirágú koszorút tegyünk a kalapra, amely a tavaszt, a szerelmet fakasztó mámoros tavaszt, vagy a ringó búzatáblák meleg, napsugaras vidékét juttatja mindenki eszébe. Szinte érezzük a virág nehéz, bódító illatát, amelyik húzza, vonzza egy csodás tájra, az örök tavasz, az élet hónába, a szeretett nő karjai közé.

A színházi és esti kalapok alkalmazkodnak a ruhák dekoltázsához. Színházban vagy csillogó gyöngykalapot viselnek, amely szikrázó fényével szinte glóriát von a nő feje köré. Mint a tündöklő nap, elvakítja a rátekintőt fényével. Vagy pedig könnyű selyemkalapot, amelyik alig ül a kis fejen, kacéran, féloldalt. Hosszú strucc toll ékesíti, amely egész a vállig ér. A kalap tetején hosszirányban húzódik végig, sőt lélegzetvételnél megmozdul a finomszálú toll, ide-oda lebeg, lágyan hajladozva a férfi arca mellett.

Az estélyi ruhák dekoltázsához legjobban alkalmazkodnak azok a kalapok, melyek nem

mások, mint valami fejet körülfogó pántok. Rendszerint gyöngyből, bársonyból készülnek. Tetejük nincs, így tehát látni engedik például a csillogó szőke haját, amely mint az olvasztott arany omlik rá nagy hullámokban. Ezeket az estélyi kalapokat sokszor kis keményített fátyol is díszíti. A fejtető azonban teljesen szabad, a homlokon egy pánt van csupán, az arc előtt fátyol s éppen ez a szokatlan jelenség annyi erotikát, bájt rejt magában, hogy semmiesetre sem kerüli el a hozzáértő tekintetét.

A kalap a fej ékessége és mégis a mai modern kalapdivatnak olyan sok ferde kinövése van. Sokszor egész tornyokat, tetőereszeket, kifordított cipőket raknak a hölgyek a fejükre és azt gondolják, hogy ezzel magukra vonják a férfi figyelmét. Nem előnyös, ha túl magas tetejű kalapokat viselnek, mert a fej szép formája a nagy tömeg alatt elvész, az arc pikánsága megsemmisül. Sokkal erotikusabb az alacsony tetejű kalap, amely a fej formájához alkalmazkodik és így kiemeli a szép fejet. Hányszor csodálkozik az ember, hogy mennyire az arcukhoz nem illő kalapot viselnek a nők. Ha tudnák, mennyire nem vonják magukra a férfi érdeklődését, hanem csak mosolyt csalnak a szájára, akkor soha sem akarna egy nő sem kalapviselésében fantasztikusát, különlegeset, hanem mindig egyszerűt, arcának, egyéniségének megfelelőt. Olyant, amelyik tökéletesen kiemeli, érvényre juttatja arcának kívánatoságát, érzéki varázsát. Mert az

arcnak a hajviseleten kívül, a kalap adja meg a pikánsságot, az kölcsönöz kacérságot neki. Azért igyekezzen minden nő arcához megfelelő kalapot hordani, ne a divat legyen pusztán irányadó, hanem egyénisége is. Igyekezzen arcát minél kívánatosabbá, vonzóbbá tenni, hogy a férfi ne mosolyogjon fantasztikus kalapján, hanem örömmel nézze szépen kereztezett arcát, lelkét rabul ejtse, foglalkoztassa fantáziáját. Legyen diszkréten erotikus, mert enélkül nem lesz hatása, de ezzel teljes mértékben eléri célját.

Külön említem meg azt, hogy az utóbbi években a magyaros ízlés fokozott hangoztatása a női divatban is érezteti hatását. Divattervezőink egész sora próbálkozik a magyar népi viselet egyes darabjait a modern nő ruhatarába — természetesen nem minden reformálás nélkül — bevezetni. Ha azonban őszinték akarunk lenni, be kell vallanunk, hogy próbálkozásaikat még nem lehet megérettnek tartani. Nem lehet pedig azért, mert terveiknek legnagyobb részében éppen azok a diszkréten erotikus jellegzetességek hiányoznak, amelyek a mai divatban ma már egyszerűen ki nem kerülhetők, mert nélkülük — legyen az bármely divatkreáció — a női társadalomban nem válnak közkedveltté. Gondoljunk csak a bő, derékban kifejezéstelenül alácsüngő blúzokra, amelyeknek az ujjak szélein és a nyak kivágásánál alkalmazott népi hímzések adnak

erőszakoltan fanyar és kesernyés magyar ízt, különben pedig fölöslegesen szélesítik a nő felsőtestét és elnyelik minden finomabb formáit. De bizonyos vagyok abban, hogy ha a modern divat általunk felismert követelményeit tervezőink jobban figyelembe fogják venni, úgy sikerük biztosítva lesz. Bízató példát erre a kalaptervezők már felmutattak, kiknek munkássága a magyaros, fejkötőformájú kalapokat teremtette meg. Ezek kétségtelenül fiatalosak, kedvesek: két fülecskéhez hasonló csúcsuk a szabadon hagyott sima, fehér homlokot bájosan keretezik. Á hátul lecsüngő szalag szárnyaiba belekapaszkodik a szellő és játsz-lebegteti a férfi szeme előtt, hogy figyelmeztesse a nőre, a hamvasarcú, kacérszemű nőre, aki ringó léptekkel libeg előtte.

*

Foglalkozunk még röviden azzal is, hogy a nők miért hordanak még a legmelegebb, legégetőbb kánikulában is kesztyűt. Semmiesetre sem kizáróan azért, hogy a piszok és a bacillusok hada ne tapadjon a kezükhöz. Egyszerűen ennek is a férfi kíváncsiságának fölkeltése az oka, mert minden nő tudja azt, hogy a férfit, a „teremtés koronáját” az érdekli, az izgatja, amit nem lát, nem tud, csak sejt.

A nő fehér, finom kis kacsóit puhabőrű kesztyűkbe bujtatja, amelyek tökéletesen simulnak a kézhez, visszaadják az alakját, de mégsem láthatja, tapinthatja meg a férfi a kéz selymes bőrét. A nő kesztyűi áthatolhatatlanok.

nok a tekintet számára, tehát sejtelmes a kis kéz benne. Kíváncsivá teszi a férfit, hogy vajjon milyen kezeket takar? Szerelmesen simogatni tudó, keskeny kis fehér kezét, vagy kreol, démoni karmokat. Finoman ápoltak-e, avagy ápolatlanok, durvák? Ügye mennyi rejtelmes kétely összpontosul, kavargó a kesztyű körül.

Anyaguk és színük is nagyon különböző hatást vált ki a férfiból.

A fehér, finom szarvasbőrből, vagy csillogófényű glacéból készültek fiatalosan üdék, mint a harmatos rózsaszirmok. A lányvonalakat is jól kiemelik és a simogató kis kéz mozgékony bennük anélkül, hogy szabadon lenne.

A feketék keskenyítik a kezét, hosszúvá teszik az ujjakat, titokzatosak, rejtelmesek, mint a trópusi éjszakák, komolyak, bánatosak, mint egy gyászoló özvegy, méltóságteljesek, akár egy királynő. Mégis kívánatosok, sejtelmesek, mert áthatolhatatlanok, bennük csak a keskeny forma látszik, de nem tudni, hogy mit takarnak.

A sötét kesztyű borongós, mint az áprilisi égbolt komor felhőivel, mégis érdekes, mert a fehér és a fekete szín minden változatát magában foglaló keveréke.

A barna viszont valami hétköznapiaságot áraszt magából. Hétköznapi hangulatot, amely tele van az élet apró örömeivel, kellemetlenségeivel, küzdelmeivel, de mégis egy kecses kis női kezét takar, az élettársét és melegséget, bájt kölcsönöz annak.

Ezeken az általános színeken kívül a szivar vány összes színeit megtaláljuk a kesztyűdivatban éppenúgy, akár a ruháknál, hogy a nő öltözéke minden szempontból harmonizáljon. Elismerjük, hogy manapság nagyon divatosak ezek a sokszínű kesztyűk, azonban kétségbevonjuk azt, hogy szépek is. Nem hiszem, hogy pl. egy égővörös kesztyűbe bujtatott kis kacsó esztétikailag, de még csak erotikailag is kellemes hatással lenne a férfira. A rikító színű kesztyűkkel soha senki sem fogja magára vonni egészséges érzületű férfi figyelmét.

A kis női kéz még az éjszakába is meleget, világot tud vinni, vagy a ragyogó tavaszi napfény elé is komor felhőket von. A kesztyűbe bujtatott női kezek titokzatos, varázslatos felhőkbe burkolóznak. A kesztyű eltünteti a nő fehér, sima, illatos bőrű, kecses kis kezét a puha, de mégis hideg bőr alá. Kíváncsian lesi tehát a férfi az alkalmas pillanatot, amikor lehúzhatja a nő kis kezéről a kesztyűt, amikor láthatóvá lesz a kis kacsó, vagy a démoni károm, a szerelmesen simogató, vagy érzéki vampir-kéz, amelyre leheletfinom, vagy perzselő, égető csókokat nyom reá.

Míg tavasszal, ősszel és télen szarvasbőr, finom kecskebőr vagy glacékesztyűket viselnek, addig nyáron lyukacsos háló-kesztyűket hordanak a nők, amelyeken átlátszik a finom kis kéz, nem tökéletesen, csak sejtelmesen, titokzatosan. Szellősek, hogy a forró nyári nap-sütésben ne legyenek kényelmetlenek, ne izadjon bennük a kéz, de mégis kesztyűk legye-

nek. Mint fátyolon át a szemek, titokzatosabb, sejtelmesebb a kicsiny női kacsó is, vagy érzékibb a démoni kéz. Átcsillan rajta a fényesre manikűrözött köröm, amelyen, elvakítva a férfi tekintetét, szikrázva verődik vissza a nap-sugár. Boldog tavaszi, rózsaszínű, vagy véresen lángoló, nyugtalan, szenvedélyes álmat hint a szemébe.

A modern kesztyűk fazonja és díszítése is nagyon különböző. Egyszerű, rövidszárú kesztyűk csuklót alig takaró formáitól az egész könyökig érő változatokig minden formát megtalálunk.

Az egészen rövidszárú kesztyűket inkább hosszúujjú ruhákhoz hordják. A ruha ujjja és a kesztyű között keskeny fehér csík marad szabadon, a nő csuklójának csillogó, fehér bőrre kikacsint a férfi felé. Szeme kíváncsian tapad erre a fehér kis csíkra, hogy áthatolhasson a kesztyű anyagán egész a puha kis kéz fehér bőréig, finom, keskeny alakjáig. Díszítése nem kirívó, sem fantasztikus. A sötét kesztyű rendszerint világos, a világos kesztyű sötét cérnával van összevarrva és hasonló az ujjakat jelző dísz is a kesztyű hátlapján. Egyszerű, ízléses dísz ez a kesztyűnek, minden fantasztikum nélkül. így legalább nem a kesztyű díszítése köti le a szemlélő figyelmét, hanem a rejtett, puha, titokzatos kis kezeknek szentelheti minden figyelmét, akörül összpontosíthatja érzéseit, vágyait.

Rövid vagy félhosszú ujjú ruhához félhosszú szárú kesztyűt hordjon a nő. Ezek a kesz-

tyúk az alsókar felét borítják. A keskeny csuklók eltűnnek a puha bőr alatt és csak sejtetni engedik szép formájukat. A kar többi része egész a könyökig szabadon marad, kacéran emeli ki a huncut kis gödröket a rózsás könyökön.

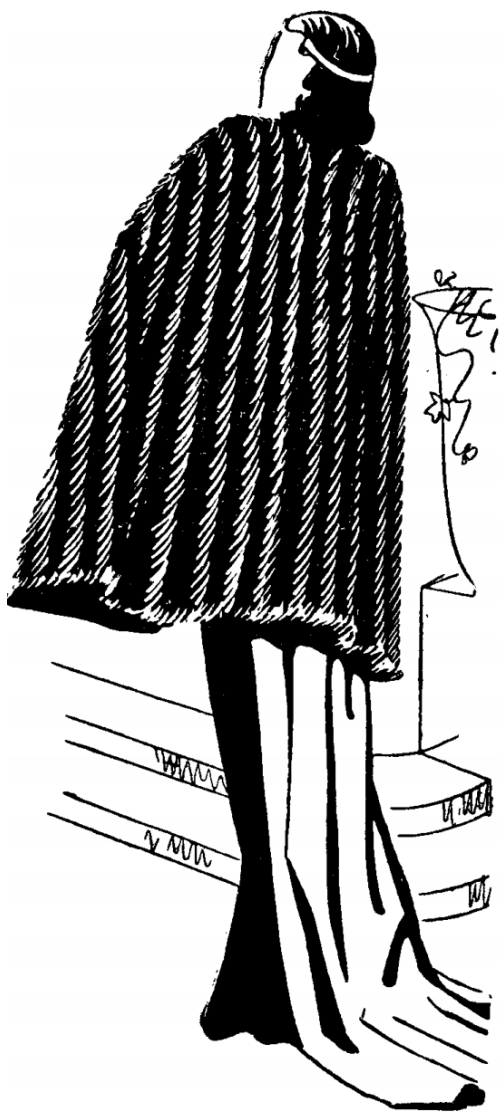
A modern kesztyűdivat ezeket a félhosszú kesztyűket különböző színű, fantasztikus cirádákkal, hímzésekkel, tűzésekkel díszíti, pedig ezek nagyon előnytelenek. Sajnos, a nők ezzel nem törődnek, mert szemükben csak az fontos, hogy amit viselnek, az divatos legyen. Pedig ha tudnák, hogy a rájuk tapadó férfiszem nem a finom női kacsókat nézi, hanem a fantasztikus kesztyűdíszet, igyekeznének minél egyszerűbb díszítésű kesztyűket hordani, hogy ezáltal a kéz kívánatosságát emeljék. Ilyen kesztyűknél nem a díszítés köti le a férfi figyelmét, hanem a kesztyűn keresztül sejtetett kívánatos, érzéki hatású női kezek.

Az estélyi ruhákhoz olyan hosszúszerű kesztyűk divatosak, amelyek még a könyököt is eltakarják és csak a felsőkart hagyják szabadon. Ma már színe is teljesen megegyezik a ruha színével. A finom női kezek, a keskeny csuklók, a könyök huncut gödröcskéi eltűnnek a kesztyűben. Ezeknek a hosszú kesztyűknek megvan még az az előnyük is, hogy ha túl vékony karja van a nőnek, azt eltünteti és a férfi fantáziája tökéletes formás kezet vagy kart lát alattuk. Díszítésüket megfigyelve, láthatjuk, hogy ezeken az estélyi kesztyűkön egész kottalapok, állatok, virágok, lyukas tirádák látha-

tók, hogy minél feltűnőbbek legyenek. Az eredmény elvitathatatlan. Feltűnőnek feltűnőek ezek a kesztyűk, de nem izgatóak, nem kívánatos bennük a női kéz. Ezeket látva, a szemlélődő férfi azon gondolkodik, hogy melyik sláger kottája is lehet az, amit a nő karján visel, vagy milyen fantasztikus trópusi virág stilizált alakja ötlük szemébe, vagy hogy mit akar jelképezni az az ott ugráló állat, mit akarnak jelenteni a különböző lyukas cirádák, amelyek mellett elveszik a nő kezének vonzósága, kívánatossága, értéke. Pedig a kesztyű — ne feledjük — a higiénia mellett — erotikus is!

A női divathoz hozzátartozik még a prémek viselése is. Ha végigsétálunk tavasszal vagy ősszel a korzón, vagy akár csak nyáron is, hatalmas rókák, apró nyestek, vagy egyéb állatok értékes prémjét láthatjuk átvetve divatos hölgyeink vállain. Sőt néha nemcsak egy, hanem több állat prémjét egyszerre. Két-három ezüstrókából összeállított boa, vagy hat-nyolc nyest értékes szőrméje díszíti a női vállakat. Télen az egész nő prémbundába van burkolva, sőt még báli ruhája fölé is rövid kis keppet vesz. A puha prém selymesen simogatja a fehér nyakat és különösen a fejet. Ha azonban bármelyik nőt megkérdezzük, hogy miért is hordanak még a forró nyárban is vállukon boát, vagy télen bundákat, egyszerűen azt a feleletet kapjuk: mert divatos, mert gazdagságát árulja el. De miért divatos? — kérdezzük

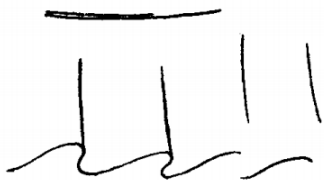

tovább. Erre még azok a hölgyek sem tudnak választ adni, akik pedig minden ruhadarabjukkal tudatos öltözködésről tesznek tanúságot. Pedig nagyon egyszerű! Az emberi, de különösen a férfi fantázia minden dologhoz kapcsolni tud bizonyos momentumokat szerelmi életből. A prémek, szőrmék viselése szoros összefüggésben van a szexuális étellel, emlékezteti a férfit a nő női mivoltának természetből adott takarójára, az érzékeket csiklandó finom pelyhekre. Ezért hordanak a hölgyek még a legforróbb nyárban is a vállukon szőrmét, télen ezért takarják be egész testüket bundájukba és ha ez esetben tudat alatt is, de többi ruhadarabjukkal együtt többé-kevésbé célzatosan igyekeznek a férfiből kiváltani az erotikát, mert szeretik testüket kívánatosnak feltüntetni.

Az igazán finom úrinő azonban mindig nagyon vigyáz arra, hogy sohase vegyen magára hamis prémeket, mert azzal csak rontja a hatást és Ízléstelenné, közönségessé teszi magát. Nem föltétlenül szükséges a boa, vagy bunda ahhoz, hogy öltözködése erotikus, a férfi szemében kívánatos legyen, hogy fölkeltse maga iránt kíváncsiságát, érdeklődését, vágyait, fantáziáját. A hamis szőrmével nyilván csak azt éri el, hogy arra következtet belőle a férfi: bizonyára a nő anyagi lehetőségei nem engedik meg, hogy drága, valódi prémeket vásároljon és ő mégis mindenáron teljes mértékben a divat mindent elnyelő molochjának akar áldozni.

A nőt úgy alkotta meg a Teremtő, hogy idomai még a ruha alatt is izgatóan, csábosán ki-domborodnak. Még az a nő is erotikus, aki azt a legkevésbé gondolja magáról, sőt még inkább, mert természetes, nem mesterkelt az erotikuma, ami körülengi. Nőiesen finom, lenyűgözi a férfit, bár maga sem tudja, hogy mi az a nőben, ami egész lényét, férfiasságát libilincseli. Kár a múltat siratni! A nő, az örök Éva mindig egyforma volt: mindig tetszeni akart, már pedig a férfinak úgy tetszik, ha finoman, de erotikus, ha érzékeire, lelkére hat. Nem frivol, kirívó, hanem igazán nőiesen erotikus, nem démon, hanem a szerelmes asszony árad egész lényéből. Nem a divat követése a fontos, hanem az, hogy a divat keretén belül mindenki egyéniségének megfelelően öltözködjön, ne akarjon más lenni, mint ami, vegye figyelembe korát, a helyet és az időt, amelynek számára öltözködik. Igaz, ehhez nagyfokú önmegismerés kell, hogy a nő tárgyilagosan, őszintén tudja megbírálni önmagát és így válassza meg öltözékét is. Legyen a nő mindig tiszta, kívánatos, otthon éppúgy, mint az utcán. A férfi szemében semminek sincs rombolóbb hatása, mint annak, hogyha a nőt, akit mindig kívánatosnak, igézőnek lát a társaságban, ott-hon piszkosan, rongyosan találja.

A nő pongyolája és háziruhája is legyen kívánatos, váltsa ki az is azt a hatást a férfiból,

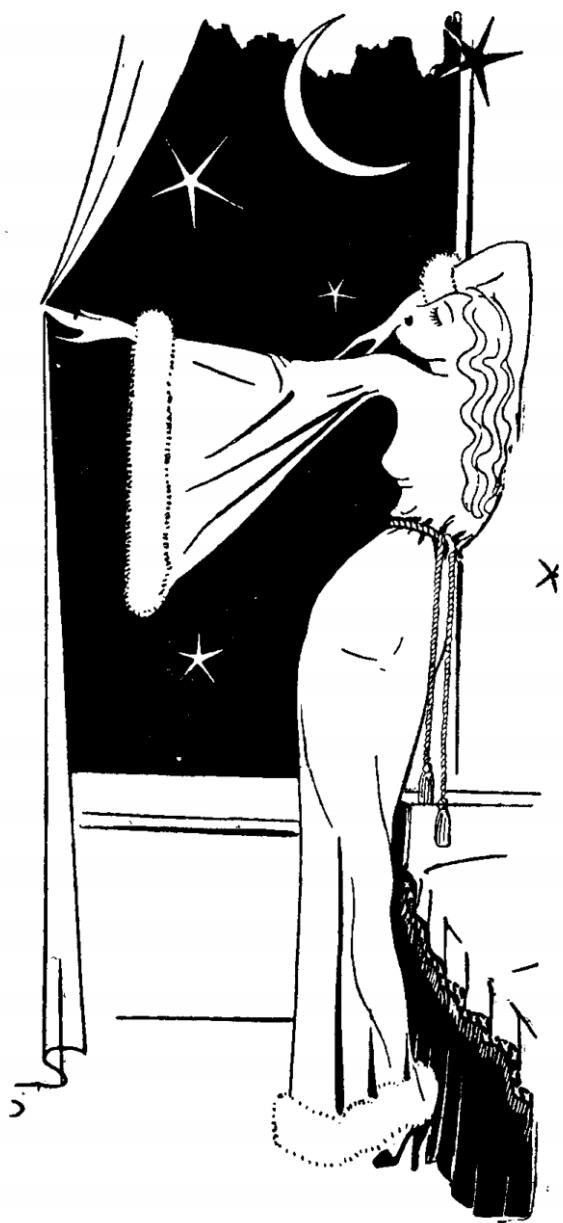
amit kivált az estélyi ruha. Legyen egyszerű, elegáns, hogy a férfi szeme örömmel pihenjen meg rajta és érezze azt, hogy a nő lelkének minden apró kis hézagát kitölti. A mai pongyolák köpenyszerűek, oldalt gombolódnak, vagy csokorral kötődnek. Testhez simuló szép pasztellszínűek, vagy virágosak, esetleg keleties mintájúak. Lágyan ölelik körül a testet, kidomborítják az idomokat, szabadabbak, mint az utcai ruhák, mert hisz a nő otthon kényelmesen akar lenni. Ennek ellenére ne legyen túlságosan bő, mert ez alaktalanná teszi a nőt, nem tudja érvényre juttatni kívánatos alakját, idomait.

Ezeknek a pongyoláknak is bő ujjuk van, amely lehet egész a vállig hasítva és ha a nő fölemeli karját, a hasíték szétnyílik és láthatóvá lesz a gömbölyű kar és a hamvas bőr.

A pongyolák kivágása már csak szabásuknál fogva is nagyobb. Kilátszik alóla a kombiné egy kis része, amelynek csipkéin vagy hímzésén keresztül a hullámzó kebel finom illata tör elő. A kombiné kilátszó kis része foglalkoztatja a férfi fantáziáját, mert mást lát, ha csak kombinéban van a nő és mást, ha a pongyola alól kandikál ki egy kicsiny része, amelyből csak sejteni tudja az egészet. Olyan kacérkodó ez a kikukucskáló kombiné, mintha egy spanyolfal mögött álló vetkőző nő meztelen karját nyújtja ki kézesókra a férfinak, de magából a nőből nem látszik semmi, vagy ha csak a homályos üvegen át az árnyékát látja. Leülésnél vagy gyorsabb lépésnél a pongyolá-

nak egész alsó része szétnyílik, hogy egy-egy pillanatra láthatóvá legyen a formás láb és a gömbölyű térdek. Pusztán egy pillanatra, hogy ismét eltűnjenek a férfi szemei elől a ruha redője alá, csak éppenhogy kacéran megmutassa magát, hogy szép, kívánatos, izgató, aztán elvész a rejtelmek tengerébe. A férfit leköti az ilyen röpké pillanat, foglalkoztatja képzeletét, de ha a nő frivolan öltözködik, „kirakatba helyezi” bájait, a férfi a finomságokat vagy észre sem veszi, vagy csak megnézi a nőt és merő érzéki váagnál többet nem érez iránta. Ezer ezek a szabásuknál fogva kacér pongyolák na gyobb hatást érnek el, mintha mindent föl-tárnának.

Ünnepélyesebb alkalmakra gazdagon csipkézett, szalagos, fehér hattúprémes pongyolákat használnak a nők. Ezek a csipkés, finom hattyúprémmel díszített pongyolák olyanok, mint egy szép álom. A lány, könnyű, fehér vagy színes tollszegély úgy úszik a nő után, mint az égen a báránnyelűk. Alakja teljes kívánatosságában ott áll a férfi szeme előtt és mégis takarva, kacéran, kívánatosan, titokzatosan. Pókhálóvékony díszes pongyolában, hajlékony derekával, csábos alakjával, kacér szemeivel úgy megremegteti a férfit, mint szelőlő a zizegő nádszálat. Vagy nehéz selyempongyolájában suhog el mellette, gyöngéden érintve a csillogó, hideg anyaggal, fölkorbácsolva vérét, képzeletét, minden kis idegszálat. Ilyenkor olyan közel érzi magához a férfi lelke a nőt, hogy szinte kézzel elérhetőnek véli min-

den rezdülését. De ne éljünk vissza a pongyolával! Ha a nő a pongyola viselését túlzásba viszi, a férfi szeme gyorsan megszokja, hatását veszti, varázsa szétfoszlik. Használja tehát a nő pongyoláját reggel és este lefekvés előtt, napközben otthon öltözzön csinos háziruhába.

Nagyon divatosok most a különböző babos ruhák. Kedves, fiatalos, lányos bennük a nő, erotikus és mégsem kirívó, nem fölkináló.

Egyszerű, testhez simuló ruha kis gallérral, ami kiemeli a szép kis fejet, vagy pedig kivágva érvényre juttatja a nyak hajlékony vonalát. Testhez simuló szabásuk érvényre juttatja a nő idomait és mégis nőiességet árasztanak maguk körül. Édes, bájos a nő egyszerű, mindig friss, tiszta háziruhájában, mert a férfit megtölti nőiességének igazi varázásával, érzi, hogy itt nemcsak az érzékei találnak kielégülést, hanem a lelke is megtelik édes, bódító szerelemmel. Az erotika mellett az idealizmus is belopózik a férfi lelkébe. Bármennyire nem divat a XX. században, főleg a mostani modern korban az idealizmus, az igazi szerelem ma sem nélkülözheti ezt és csak ez képes igazán a nőt a férfihez kötni. Emberi sorsunk, hogy az érzékiségen túl megértő lélekre vágyunk, egy nőre vagy férfira, aki nemcsak lenyűgözi érzékeinket, de velünk érez és lelkünkben él.

Mind a háziruhához, mind a pongyolához nem félretaposott, otthoni használatra szánt cipő, hanem szép papucs, vagy házicipő kell.

Ezek a hímzett, virággal díszített, hattyúprémes, selyem-, bársony- vagy bőrpapucsok és házcipők széppé és izgatóvá teszik a nő apró lábacskaikat. Minden lépésnél kedvesen integetnek a férfi felé, hogy fölhívják a lábakra a figyelmét, azokra a néha dobbantani tudó, makrancos lábacskákra, karcsú bokákra, amelyek ilyenkor tipegésükkel is mindent ki tudnak fejezni és szépformájú, karcsú bokáikkal megrogzítik a férfi tekintetét. Könnyűvé, nesztelenné teszik a nő járását ezek a szép papucsok, bizarr gondolatokat ébresztenek a nézőben: úgy bújik meg bennük a láb, mint madárfiókák a puha fészekben, gyámoltalanul, védelemre szorultan. Ilyenkor elfelejt dacosan dobbantani, haragosan toporzékolni, a kellemes hálószebavilágítás, az este elfelejtetnek vele mindent, lelkét rabul ejti a szerelem és az álmodozás. A vér lázasabban lüktet, érzékei fölébrednek. Fölhúzza maga mellé papucsba bujtatott kis lábait, gömbölyű karjait feje alá kulcsolja és messze száll az ábrándozás, az álmodozás virágos rétjeire. A gömbölyű térdek csendesen megpihennek, a szemek pillái lecsukódnak és a pongyola alól kifehérlő karok támasztják meg a fejet. Csendesen pihen a nő, csak keble gyorsabb pihegése jelzi szenvedélyeinek magasra tornyosuló hullámait. Most látja meg benne a férfi az igazi asszonyt, a szerelmes, csábos, érző nőt. Még a legnagyobb démon is, ha pongyolában, lábán díszes papucsával ül, megfelelkezik magáról, csak nő marad, szerelmes nő. Azért a nő csak legmeg-

hittebb embereit, barátait fogadja így, akik előtt nem akar más lenni, mint nő, szerelmes asszony.*

*

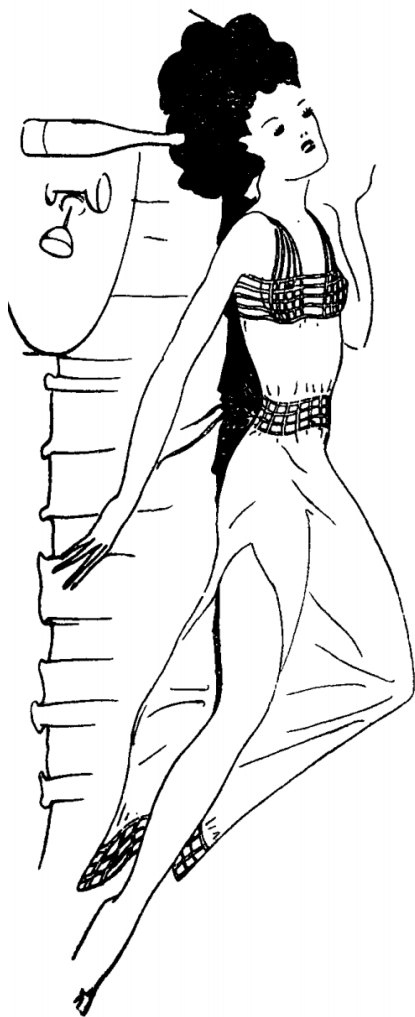
Nem szabad azonban a nő többi otthoni ruhájáról sem megfeledkeznünk, mert a modern kor nője nemcsak nappali fehérneműjébe visz erotikát, hanem a hálóing és a pizsama is ezt célozza. Milyen mások a mai hálóingek, mint a félszázad előtti hálóingek és hálókabátok voltak. Nincsenek egészen a nyakig szorosan bezárva, hanem hogy a test még éjjel is tudjon kellően levegőzni, könnyű, finom selyemből készülnek, vagy leheletvékony batisztból. Ezer színben verik vissza a lámpák szikrázó fényét és sejtelmesen a nő alakját.

Hosszú, földig vagy legalább is bokáig érő a mai hálóing, dús redőkben omlik alá a válltól és vagy szabadon hagyja a nyakat, a vállat és a karokat, vagy pedig kicsi húzott ujj takarja a vállakat és a karok felső részét, csipkével, szalaggal díszítve, hogy emeljék a nő üdeséget, kívánatosságát, szépségét még az ágyban is. A legkülönbözőbb fazon szerint készülnek, de mindegyiknek az a célja, hogy kívánatos, újszerű legyen benne a nő.

Kis galléros, picike, húzott ujjakkal ellátott egészen sima, hosszú hálóing inkább télire való, hogy védjen is a hideg lehelete ellen. Lágyan övezi a nyakat, kiemeli az arc üdeséget, mely mentes minden festéktől, kozmetikától, friss, egészséges színe van az esti fürdéstől,

vagy mosakodástól. Elöl szalaggal vagy zsinórral kötik össze, amelynek lecsüngő szárai mintegy jelzik a kerek kebleket. Az apró, szalagos, húzott ujjak eltakarják a selymes, puha, kerek vállakat és a jól ápolt karnak szép, színes keretet adnak. Van olyan is, ahol csak egy fodros pánt tartja a vállon a szívalakkivágású hálóinget. A vállak és a karok szabadon vannak. Az izmok minden mozdulata látszik. A derékon szalag tartja össze a redőket, mintegy két részre osztva testét és külön kiemeli a nő felsőtestének kidomborodó bájait, a vállak kerekedségét, a karok szép formáit, a szép, egyenes hátat, amelyen nőies lágysággal feszülnek meg vagy ernyedten pihennek az izmok. Amikor a tekintet idáig ér, itt útját állja a szalagöv, amely összetartja a szétomló redőket, körülfogja a karcsú derekat. Át kell ugrani a tekintetnek az akadályon és már más régióban jár egyszerre. Szép, kerek csipők, egyenes vonalú lábszárak integetnek a selyem vagy batiszt alatt. Sötét árnyék jelzi a boldogság, a vágy zónáját, mint az oázis a tikkadt karavánnak az üdítő vizet. Ezt jelzi az öv csokra is, amely pontosan az erotikus zóna fölött van. A lágyn, minden kis rezdülésre meglebbenő ing alatt ritmikusan rezgő csipők, meg* megvonagló izmok a finom vonalú lábszárak a hálóing színes ködén át integetnek, hívogatnak.

Néha az egész felsőrész csipkéből készül, finom, vékony csipkéből, amelynek apró mintáin átlátszik a bőr. Nem folytatólagosan, sza-

badon, mintha meztelen akt lenne, hanem megtörve a csipke vékony szálain, izgatóan, kívánatosan.

A modern nő nagyon jól tudja, hogy nem kizárólag a testével tudja megtartani a férfit, ki ha mindig egyformát lát, az számára megszokottá válik, hanem az újszerűséggel, titokzatossággal, amely egész lényét körülveszi. Egy iinom, Ízléses hálóing, amelynél többet sejt, mint lát a férfi, már egymaga is több erotikát vált ki, mintha a nőt teljesen meztelenül látná. Az ügyes nő mindig gondol arra, hogy a hálóinge a lehető legelőnyösebb legyen, hogy találjon benne mindig valami újat a férfi, ami leköti érzékeit. Amit tudunk, látunk, az rendszerint nem érdek. Az vonzza a férfit is, amit csak sejt, amit meg akar tudni, szóval ami titokzatosnak, kifürkészhetetlennek látszik. A vékony hálóingen az ezüstös holdsugár világánál keresztüllátzó női akt sziluettje izgatja, kíváncsivá teszi, bírni akarja újra és újra és bár a nő nem is teljesen ismeretlen, mégis kívánatos, mégis úgy érzi, hogy csak most fedezte föl igazán. A fölfedezés aztán mindig megismétlődik és mégis mindig új, csábító aszszonyt mutat a férfi szemében.

A pizsama tulajdonképen reggeli öltözet, de hálóruhának is használják. Mint hálóruga igaz, hogy melegebb, mint a vékony hálóing, de kétségtelen, hogy kevésbé erotikus is. Reggeli öltözék gyanánt azonban már egészen más

hatást vált ki. A hálószoza halvány világításában, keleti mintájú, hosszú kabátú, bő nadrág - szárú pizsama a férfi szemében a mesés kelet misztikumába burkolja a nőt. A gyenge világítás, a furcsa, ezerszínű mintákkal díszített, kápráztató pizsama azt a sejtelmes, titokzatos keletet juttatja a férfi eszébe, amelynek titkai-ba az európai ember úgy vágyik betekinteni.

A pizsama majdnem teljesen zárt öltözet, csak a bő ujjak alól látható a szép kar egy darabja és a bő nadrágszár meglebbenésénél lesznek láthatók a formás lábszarak. Az egész öltözet alig tesz valamit láthatóvá a nőből és mégis erotikus, mert szokatlan. A nőt mindig szoknyában látja a férfi és a nadrág a nőn mindig szokatlan, különleges, új.

Szorosan a testhez simuló kabátja alatt nem visel a nő más fehérneműt és így még jobban kidomborodnak a lágyan rengő halmok. Ilyenkor a nő idomai még izgatóbbak, mert bár zárt a ruha, de alatta csak a meztelen női test sejthető és érezni, hogy nem takarja semmi más a nőt. Itt látjuk igazán, hogy nem az váltja ki az erotikát, ha meztelen a nő! Azok a szemérmesek és álszemérmesek, akik erkölcs-telennek tartják a modern nő áttört, lehető-vékony fehérneműjét, nagyon tévednek, mert a nyakig begombolt, teljesen zárt pizsama is van olyan erotikus, sőt mondhatni, igen sok-szor még erotikusabb, mint az áttört fehér-neműek.

A divatos öltözködés csak eszköz a természet kezében, amikor a nő ruhájában megnyilatkozó egyéniségével hozza felszínre a férfi lelkének legrejtettebb érzéseit, vágyait, kifejezésre juttatja a nő finom gyöngédségét, kíváncsossá teszi a férfi szemében és így a két nem állandó vonzódásával biztosítja az élet főcélját, a fajfenntartást. Ezért rázott le magáról a modern női divat minden fölösleges, a tökéletes alakot deformáló páncélt és helyette inkább a női akt természetes szépségeit igyekszik a maga női fufangjaival sejtelmesen érzékeltetni.

Soha sem szabad azonban úrinőnek pusztán a divatot és annak minden szélsőségét csak azért követni, hogy modernnek, divatosnak lássék. Mert lehet valami divatos, de mégsem szép, sőt egyáltalán nem finom és esztétikus. A divatos öltözködés művészete éppen abban áll, hogy a divatot csak egyéniségének megfelelő formában kövesse az ember és ne tegye magát nevetségessé, ismerje el legalább saját maga előtt korát, ne akarjon örök bakfis lenni, mert minden életkornak megvan a maga divatja, éppúgy, mint a szépsége, szórakozása. Ne akarja azt túllépni, mert nevetséges lesz minden jóízű férfi szemében. Hogy a korhozta érettséget nem tudja semmiféle kozmetika eltüntetni és sokkal szebb egy finoman öltözött idős nő, mint egy magát bakfisnak gondoló virágzó harmincéves asszony; ezt sohasé tévesszük szem elől.

A férfi nem szereti a teljes meztelenséget,

különösen annál a nőnél nem, aki szívéhez, lelkéhez is közel áll: akit szeret. Talán megakad a szeme egy túlságosan dekoltált ruhán, de csak egy röpké pillanatra. Talán fölmerül lelkében a vágy nő után, de csak egy éjszakára. Azt a nőt, akit szeret, azt nem engedi kirakatba tenni, hogy más férfi is nyugodtan szemlélhesse meztelen testét. Csak magáénak akarja tudni. Csak ő akar gyönyörködni benne.

A másik nagyon fontos szempont a divat követésénél az, hogy ne költsék anyagi lehetőségein felül a nő, mert ahhoz, hogy kívánatos, vonzó, erotikus, divatos legyen, nem szükséges minden idényben öt vagy hat ruha, hanem a meglévőket igyekezzék a divat változásai szerint egyéniségének megfelelően alakíttatni, így biztosíthatók minden nőt arról, hogy mindig meglesz egész lényén a divat nőies finom erotikája és megőrzi a férje szerelmét is, képes mindig újszerű, változatos lenni a férfi szemében. Ha minden no ezt tartja szem előtt, nem lesz boldogtalan soha a divat szeszélyei miatt, a férfi szeme örömmel, vágyakozással fog megpihenni rajta, nem fog fájdalmasan arra gondolni, hogy neki kell lemondania mindenről hogy a nő divatkívánságait kielégítse.

Tartalommutató

	oldal
Mi a divaterotika.....	7
Egyéni öltözködés.....	11
A hajviselet	15
Az arc kozmetikája	21
Az ajkak, a kezeik, a körmök erotikája	26
Az illatszerek	29
A fehérneműk divatja	52
Melltartók	37
Harisnyatartóövek	40
Körharisnyakötők	43
Színesneműk. Nadrágok	44
Kombinék és ingnadrágok	49
Színek erotikája	50
Harisnyák.....	54
Cipők	58
Hócsizmák	60
Szoknyák, tavaszi, nyári, őszi kosztümök	63
Blúz és pulóver	76
Kazak	87
Angolos és franciás ruhák	88
Estélyi ruhák	110

	oldal
Kabátok és bundák	127
Kalapok	128
Magyaros ízlés	144
Kesztyűk	145
Prémek viselete	154
A tisztaság	160
Pongyolák és háziruhák, papucs	160
Hálóingek	173
Pizsamák	179
A divatos öltözködés.....	181